Baskı ve Zulüm Emekçileri Yıldıramaz

ŞAVŞAT-VELİKÖY MUHTARI :

«Baskılar karşısında yılmayalım, birleşelim, gücümüzü gösterelim»

Seçimler yaklaşırken faşist terör tüm ülkede yaygın biçimde azdırılmıştır.

Halkımız üzerindeki anti-demokratik uygulama ve baskıların, jandarma zulmünün de geri kalır yanı yoktur. Ancak hiçbir terör ve baskı, halkımızı, seçimlerde demokratik hakkını kullanmaktan alıkoyamıyacaktır.

Veliköy, Artvin İli, Şavşat İlçesine bağlı bir köy. İlerici niteliğinden dolayı köye faşist güçler ve jandarma komandolarınca çeşitli baskılar uygulanmış. Ama yılmak şöyle dursun daha da bilenmişler. Köyün durumunu öğrenmek için Köy Muhtarı Süleyman Torun, Kooperatif Başkanı Cengiz Aksakal ve Halk Odası Başkanı Nihat Torun'la röportaj yaptık.

Gerçek: Sayın Muhtar, çevre halkı ne ile ve nasıl geçiniyor, kısaca anlatır mısınız?

Cevap: Köyümüz orman köyüdür. Çoğusu çiftçilik ve hayvancılıkla geçinir. Buna rağmen buğdayı ofisten, sebzeyi bakkallan alırız. Yetiştirdiklerimiz yaşamımızı sağlamaya yetmiyor. Dışardan aldıklarımız ise çok pahalıdır. Hayvanlarımızdan ancak kendi yağ, süt, peynir ihtiyacımızı karşılıyoruz. Etin yüzünü çoğusu senede bir görüyoruz. Ürünlerimiz satacak kadar çok değil. Zaten satacak yer bulamazsın ki. Çevre il ve ilçelerin hiçbirisinde pazar kurulmaz. Ormanları ise devlet kesip götürüyor. Bize bir hayır gelmiyor. Elimize para geçmiyor. Köytlülerin kimisi inşaatlarda, kimisi de Kars'a gilderek ağaların çayırlarında çalışarak harçlık para kazanıyor. Pahalılık, baskılar ve sömürü belimizi büküyor. Zar zor geçiniyoruz.

Gerçek: Muhtarlıkla ilgili sorunlarınız nelerdir?

Cevap: Muhtarlar olarak güvenceden yoksunuz. Hakkımızı savunacak sendikamız yoktur. Hem kendi işlerimizi, hem de köyün işlerini yapıyoruz. Bir de idari evrekler tutuyor, devlet işleriyle uğraşıyoruz. Bunlar karşılığında da gülünç bir maaş alıyoruz. Üstelik çeşitli baskılarla karşılaşıyoruz. Geçenlerde köyümüze gelen komandolar köy ortasında bana dayak attılar. Köydümüzün kurşunlanmasından sonra, gece jandarmalar beni karakola götürdüler. Oraya gelen Yüzbaşı beni döverek, küfür ederek, elime kelepçe vurdurarak, gece iki saat yağmurun altında durdurdu. Kaymakam da «Bin lira sana çok bile, sen bu işleri yapacak adam değilsin.» diyerek daha da baskı yapacaklarını söyledi.

Gerçek: Köyünüze ne gibi baskılar yapıldı?

Cevap: Bundan önce Köyümüzden Necati Aydın'ın evi, sağlık ocağı lojmanı kurşunlandı. Faşistlerin tertibiyle Köyümüze gönderilen faşist komandolar, düşman köyünü işgal eder gibi terlada çayırda çalışanlara saldırarak, genç, yaşlı demeden sara dayağına çektiler. Kadınlarımıza çirkin laflar ettiler. Köylümüzden bazılarının evlerini sebepsiz aradılar. Şavşat'ta Köyce katıldığımız faşist baskıları protesto mitinginde de aynı komandolar, halka gözü dönmüş şekilde ateş ederek 5 kişiyi katlettiler.

Gerçek: Gazetemizde duyurulmasını istediğiniz başka bir şey var mı?

Cevap: Var. Muhtarlar da sendikaya ve sosyal güvenceye kavuşturulsun. Bu baskılar karşısında yılmayalım. Muhtarlar, köylüler, baskı ve sömürüye karşı tüm emekçi halkımızla birlikte mücadele edelim. Devrimciler birlik olsun. Faşizme karşı tek vücut olalım. Gücümüzü göstereline. Halkın, ilericilerin gücü birleşmedikçe, baskı ve zulmün son bulması beklenmesin!

DERİK'TE KOMANDOLAR GENE TERÖR ESTİRDİ

Gerçek (Özel) — Her ağızlarını açışlarında, «Zaşğırlükçü demokrasi»den ve «güvenlik kuvvetlerinin yanısıdığı»ndan dem vuranların ağızlarına fermuar dikmek gerekir. Neden mi?

Çünkü onlar böylesine vurdumduymazca ahkâm kesip, sadece seçimlerde oy avcılığı için halkçı görünürlerken, Doğuda insanlar hergün şiddetini biraz daha artıran komando baskısı ve dayağı altında inim inim inlemektedirler de ondan. Ayrıca birçok burjuva aydını da, dünyanın bilmem neresindeki en küçük anti demokratik uygulamalar karşısında yeri göğü inletirken, bu rumlarının dibinde cereyan etmekte olan insanlık supu uygulamalar karşısında üzerlerine ölü toprağı serpilmiş gibi dilsiz ve kör olmaktadırlar.

15.9.1979 günü saat 16 sularında Derik İlçesine 22 kilometre kadar uzaklıkta bulunan DUMLU CA BARAJ şantiyesini basan 40 kadar komando ve jandarma şantiyede mütehaitdin yanında İşçi olarak çalışan Derik DDKD şube başkanı Hatip Seyidoğlu'nu önce hiç bir şey sormadan falaka dayağına çektikten sonra kendisinde CEK yapısı tabanca olduğunu hemen teslim etmesini isterler. «Ölmedim» cevabı daha çok dayağı getirir. Daha sonra şantiyenin hemen yanındaki Sepnat Köyü sarılır ve köylülerin tümü meydana toplandıktan sonra, birlik komutanı komando asteğmen bir liste çıkararak Fikret Durmaz, İsmail Durmaz, Şevket Durmaz, Şeyhmus Durmaz ve köy öğretmeni Ahmet Durmaz'ın isimlerini okuyarak ortaya çıkarır. Gene hiç bir şey söylemeden sırayla falakaya yatırıp kıyasıya coplar, coplar... Sonra da sıra dayağına çeker. Neden sonra yorulmuş olmalı ki, kitap, bildiri, dergi, silah ister.

Bu sorgu sırasında dinlenme fırsatı bulan asteğmen «yok» cevabı üzerine yeniden ve rastgele yerlerine insafsızca vurmaya başlar. Asteğmen «çıkarmadıkları taktirde, köyü yıkacağım» söyler ve «Ulan Kürt hükümeti kurmak istiyorsanız, gidin İran'a ve orada sizinkilerle birlikte çarpışın» diye bir de akıl verir.

Erkeklerinin bu insafsız dayak altında inlemelerine daha fazla dayanamayan köy kadınları, olaya tepki göstermeye başlayınca «suç unsuru» bulamayan «güvenlik kuvvetleri» yanlarına Şeyhmus Durmaz'ı da alarak daha ilerdeki Bujur Köyüne dalarlar. Burada da tüm köylüyü topladitıktan sonra, malum listeden isimler okumaya başlar ve Ekrem Çelik, Sabri Kaya, Selahattin Güngör, Şeyhmus Temel ve köy imamı Abdülcezir'le birlikte adlarını öğrenemediğimiz 5 kişi daha aynı metodlarla dayak faslından geçirilir. Dövülen köylülere derede kabarmış ayaklarıyla ve çakıl taşlar içinde «marş marş» komutu verilir Arkasından yine sara dayağı çeklir. Manzara o kadar korkunçtur ki, erler arasında bile huzursuzluk başlamak üzeredir ve bunun üzerine işkenceye son verilir. Şeyhmuz Durmaz bir gece nezarette kaldıktan sonra serbest bırakılır.

Şimdi. Tümüne değil ama bir komuda Anayasa'ya bakalım:

«Md. 14 : Kimseye eziyet ve işkence yapılamaz. İnsan haysiyetiyle bağdaşmayan ceza konulamaz.

Md. 30 : Yakalanan veya tutuklanan kimselere, yakalama ve tutuklama sebeplerinin ve hakkınızdaki iddiaların yazılı olarak hemen bildirilmesi gerekir.»

Ama burası Doğu ve burada burjuvazi kendi koyduğu yasaları bile tanımaz.

İŞÇİ SINIFINI YENİ TOPLU SÖZLEŞME DÖNEMİNDE ZORLU BİR MÜCADELE BEKLİYOR

Sınıfımızın Sendikal Birliği için

MEHMET YILDIRIM
Tek Ges-İş Örgütlenme Sekreteri

Kabul etmemiz gereken bir gerçek var: İşçi sınıfımızın sendikal hareketi bölünmüş durumdadır. İki ana konfederasyon onlan DİSK ve Türk-İş dışında kendilerine bağımsız adını veren çoğu küçük sendika olan ekonomik işçi örgütü bulunuyor. (Şüphesiz ki faşist Mısk'ı bir işçi örgütü olarak saymaya imkan yok. Bu bakımdan işçi hareketinin bölünmüşlüğünden sözederken, faşist milliyetçi hareket güdümündeki Mısk adlı kuruluşun varlığını, sendikal hareketin bölünmüşlüğünün bir parçası olarak görmüyoruz.)

Sarı sendikaların çoğu gerçek üye rakamları yerine sbartılmış naylon rakamlar verdikleri için, Türkiye'de sendikalı İşçi sayısının kaç olduğunu kesin olarak bilmek olanaksız. Ama sanıyoruz ki değişik sendikalarda örgütlenmiş işçilerimizin sayısı 2 milyonu aşıyor.

Kendi sınıf çıkarları için ekonomik bakımdan örgütlenmiş olan iki milyon İşçi, gerçekte hem sınıf mücadelesi açısından hem de sosyal muhalefet bakımından muazzam bir güçtür. Ne var ki, bu güç, bütün potansiyeli ile merkezileşmiş durumda değildir. Tersine irili ufaklı birçok sendikaya bölünmüş durumdadır.

Böylece, İşçi sınıfımızın sendikal bakımdan örgütlü kolunun toplumsal yaşamdaki ağırlığı yeterince duyulmamaktadır. Hem de bu bölünmüşlük tek tek sendikaların da burjuva sınıfına karşı ekonomik mücadelede güçsüz kalmasını getirmektedir. Gözlerde hemen her iş kolunda nerdeyse yüzlerce diyebileceğimiz gecekondu sendikalarla, İşyeri sendikası denilen küçücük sendikal örgütlerle etkin bir ekonomik mücadele vermek olanak sızdır.

İşçi hareketinin birliğini sağlamak, işte bu yüzden, sınıfımızın en önde gelen acil görevlerindendir. Sendikal plandaki bu görevde de en büyük pay DİSK'e düşmektedir.

Türkiye proletaryasının, sarı sendikacılık zincirlerini kırmasının sonuçlanması ve gelecekteki sınıf zaferlerimizin bir müjdecisi olan DİSK, kurulusundan bu yana geçen 13,5 yıl içinde büyük ve etkin bir konfederasyon haline geldi.

DİSK'in büyümesi, işçi hareketinin bir ürünüydü. Ama İşçi sınıfı mücadelesinin salt sendikal planda olmaması, sınıf mücadelesinin asıl ve belirleyicisi alanının siyasal mücadele olması nedeniyle DİSK, siyasal kökenli çeşitli sorunlarla karşılaştı. Yani İşçi hareketinin gelişmesi DİSK'i doğurdu ve DİSK İşçilerin ekonomik mücadelesini daha ileri götürdü, fakat sınıf mücadelesinin politik alandaki zaafları (özellikle İşçi sınıfı politik mücadelesinin bölünmüşlüğü) DİSK'in de örgütsel birliğine olumsuz etkiler yaptı.

Ama bu yaşanılanlar kuşkusuz ki, ileri bir aşamanın doğum sancılarıdır. Çünkü DİSK, ilk yıllarında olduğu gibi, sosyalist politikayla ilgilenmeyen üyeler çoğunluğuna değil, giderek sosyalistleşen, sınıf bilincine ulaşan ve böylece politikleşen bir İşçi yüz çoğunluğuna sahiptir. Bu nedenle, DİSK'in sarsılması gibi gözüken örgütsel birliği, gerçekte bir üst düzeyde çok daha güçlü olarak inşa edilmeye namzettir.

Ve bu üst düzey, sınıfımızın politik mücadelesiyle ekonomik mücadelesinin bütünleşeceği, gerçek ve kalıcı birlik düzeyidir. Bu düzey, sınıf mücadelemizin, siyasal mücadele önderliğinde üçlü (politik, ekonomik, ideolojik) bütünselleşeceği ve iktidar hedefine doğru hızla tırmanacağı zeminin bir parçası olacaktır.

Bu bakımdan DİSK'de ortaya çıkan olumsuzluklar biz DİSK üyesi İşçileri yada sendikacıları ümit sizliğe düşürmemelidir. Türkiye'de sosyalist siyasal hareketin bölünmüşlüğü, genel solun dağınıklığı ve sosyal demokrat CHP'nin bu durumdan yararlanarak DİSK'i kendine bağlama, —bunu yapamadıını görünce de DİSK'i bölme— çabaları gibi belli başlı siyasal etkenlerden kaynaklanan olumsuzluklar mutlaka aşılacaktır.

Bu sorun nihal olarak, şüphesiz ki, siyasal planda çözülecektir. Siyasal planda çözüm, sosyalist hareketin birliği ve merkezileşmesi sosyalist olsun olmasın, tüm sol güçlerin siyasal işbirliğinin sağlanmasıdır.

Fakat bu siyasal birlik sorunu nihel çözüme ulaşmadan önce de, sendikal hareketimizin gözbebeği olan DİSK'in birliğini pekiştirmek mümkündür. Bunun da yolu, kendi sınıf bilimizin, sosyalist öğretinin, sendikalar ve ekonomik mücadele için koyduğu ilkelere sımsıkı bağlı kalmaktır.

BASIN-İŞ BÖLGE TEMSİLCİSİ ve GYK ÜYESİ MEHMET YALÇIN:

«Sosyalist Birlik Sağlanmalıdır»

DİSK'e bağlı BASIN-İŞ Bölge Temsilcisi ve BASIN-İŞ GYK Üyesi Mehmet Yalçın sorularımızı yanıtladı:

«1931 yılında doğdum. Bulgaristan'daki Sosyal kurtuluş mücadelesini, Halk devrimini yaşadım.

BASIN-İŞ Aydın Şube başkanıyım. Şubemiz temsilciliğe dönüştü. Aynı zamanda BASIN-İŞ Genel Yönetim Kurulu Üyeliği, Aydın Bölge Temsilciliği görevlerini de yürütüyorum.» diye kendisini kısaca tanıttı.

— Solun güç ve eylem birliği deyince ne anlamak gerekir?

— Bence sol denince şunu anlamamız gerek. Demokratlar, sosyal demokratlar (sağ — Sol sosyal demokratlar), ilericiler, sosyalistler. Bu bölünmüş doğaldır. Doğal olmayan bunların arasında İş-güç birliğinin sağlanmamasıdır. Bugün bunlar arasında faşizme karşı ege güç ve eylem birliği gerekliidir. Başta DİSK olmak üzere, tüm demokratik kitle örgütleri, bu konuda çalışma yapmalıdır.

Bu çalışmaların rayına oturması da, sosyalistlerin somut konularda öncelikle birleşmesi

Devamı s. 5, sütun 4.te

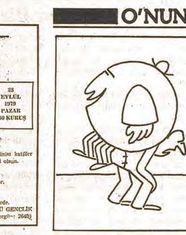

Gerçek Konuşalım

Hüseyin Hasançebi

Sol Oylar Ve...

CHP yönetimi, seçim çalışmalarında yeni bir eğilimi güçlendirmeye çalışıyor. «Ara rejim» somut bir tehlikedir. Ama bu tehlike CHP yöneticilerinin ağzında sevdaya ve tanımaz bir düşman haline geliyor.

Demokrasinin işini bitirmek istiyenler hırlı hırlı çalışıyorlar. MHP'nin hızlandırmaya çalıştığı faşist saldırılar, Demirel'in dışa dönük tahrikleri, emekçilerin yakından tanıdığı bir «ara rejime» yönelektir. Demokrasi düşmanları ne istediklerini açık ve net söylüyorlar.

Ne ki sosyal demokrat liderler bu somut tehlikeyi, kitlelerin duyarlılığını istismar etmek için kullanmayı deniyorlar. Demokrasi tehlikededir ama eğer kitleler demokrasiyi kurtarmak istiyorsa, ayağa kalkıp yükselmeli, CHP'yi destekleyip yerine oturmalıdır!

CHP seçim politikasını iki ağızlı bir bıçak olarak saptamış. Gerici siyasal güçleri, demokrasiyi boğmak istemekle suçluyor. Ama demokrasiyi CHP iktidarsıyla özdeş tutup, kendi sol'unu da, demokrasiyi CHP'de korumamakla suçluyor.

Daha da ileri gidip, «sol oyları yine biz alacağız,» diyor. Sol'un seçimlere dağınık girmesi CHP yöneticilerini fazlasıyla sevindiriyor. Böylece, sol'un «dağınık gösterilmesinden» değil; «dağınık olmasından» kimlerin yararlandığı ve yararlanmak istediği, bizzat CHP sözcülerinin ağzında kanıt buluyor.

CHP yönetiminin sol oylar konusunda endişe duyması, bir başka şey daha, «yüzde bir edebiyatının», yerini yeni bir korkuya terkettiğine işaret ediyor. CHP'ye için, kaçırılmaması gereken ve «yüzde bir»le sınırlı olmayan bir öfke var demektir.

«Ara rejim» aralığında CHP'nin gölgesi yok mu?

CHP yönetimi somut tehlikeyi zaten bu nedenle tanınmaz hale getirmek istemektedir. Demokrasinin CHP mevzilerinden savunulamayacağını gören emekçi kitleler, şimdi daha sol'dadır. Sol oylar CHP'nin İpoteğinde değildir. Ve CHP, kendi savrulduğu noktaya sol güçlerin de savrulmasını bekliyemez. «Ara rejim» tehlikesi, onun yanıbaşında olmakla soyut görülebilir ama demokrasi güçleri karşıdan ve somut olarak tekelci sermayenin ağız kokusunu duyabiliyorlar. Bu kokular içinde CHP'nin de soluğuna rastlanıyor.

Kitlelerin demokrasiye karşı duyarlılığını istismara yeltenen tehlikeli oyunlar bozulmalıdır. CHP bugüne kadarki tutumuyla olduğu gibi, seçim politikalarıyla da «ara rejim» aralığında siyasal gericiliğin hesaplarını kolaylaştırıyor.

12 Mart bir «ara rejim» idi. Emekçiler bu tür rejimlerin ateş çemberi içinde CHP'yi de sınadılar, kendilerini de.

Kendilerinin daha güvenilir olduğunu gördüler.

Van Gıda-İş'te grupçuluk terkedilmelidir

● SOSYALİSTLER İŞÇİLERİN BİRLİĞİ İÇİN ÇALIŞIR

Van'ın en büyük fabrikası Ve-San'dır. VESAN'da 20 İşçi çalışmaktadır. Bu İşçiler sınıf bilincine ulaşmış. Başta İşverenlerine karşı ekonomik-demok ratik hakların savunmak ve giderek genel demokrasi mücadelesi içinde yer almak için DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikasına toplucа üye olmak istemişler. Yan (Gıda-İş) yönetimi kendilerine ne dese iyi! «Genel Merkez sizlerin üyeliklerinizi kabul etmedi»

Van Gıda-İş yöneticilerinin sınıf bilincine ermiş Ve-San İşçilerini üye yapmamalarının arkasındaki asıl gerçek ise başkadır. Gıda-İş Van şube başkanı, aynı zamanda Van Türkiye İşçi Partisi İl Yönetim Kurulu üyesidir. İşçiler arasındaki çalışmaları ise hiç mertebesindedir. Gıda-İş'in yöneticilerinin şimdiye kadarki çalışmaları İşçilere güven vermemiştir. TİP'li yöneticiler önümüzdeki sendika kongresinde, yönetimi kaybetme korkusu içerisindedirler. Ve-San İşçilerini üye yapmamalarının altında yatan asıl neden buradadır.

Ayrıca Van Gıda-İş şube yönetimi, İşverenlerle o-nuncu ayın başında toplu-sözleşme görüşmelerine oturacaklardır. Büyük olasılıkla bu toplu-sözleşme uyuşmazlıkla sonuçlanacak ve Gıda-İş'in yetkili olduğu firın ve ekmek fabrikalarında greve gidilecektir. Şayet Ve-San fabrikası grev dışı bırakılırsa (Bu durumda bırakılacağa benziyor), bu fabrika Van'ın ekmek İhtiyacını karşılayacaktır. Bu durumda Gıda-İş'in muhtemelen başlatacağı grev başarıya ulaşamayacak ve İşçilerin İşverenler karşısındaki grev silahı, sendika tarafından baltalanmış olacaktır.

Bunları önlemek için zaman kaybetmeden Van Gıda-İş yönetimi Ve-San ekmek fabrikası İşçilerini hemen üye etmelidirler. Alacağı sosyal haklardan Ve-San İşçilerinin de yararlanmasını sağlamalıdır. Gıda-İş bünyesindeki İşçilerin birliği, bütünlüğü ve güçlenmesi için çaba sarfedilmelidir. Burjuvazi için «onlar İşçi sınıfının partisinden, Türkiye İşçi Partisinden Korkuyorlar» diye kendi kendisini İşçi sınıfının tek partisi; «birlerik partisi» ilan eden TİP'li yöneticiler, doğrusu sınıf çıkarlarını değil, kendi tekkelerinin çıkarlarını ön plana çıkararak, «samşıksız Örgütü» olduklarını bu halleriyle kanıtlıyorlar. Amaçları gurupçulukta almaşıksız olmaksa, bir diyeceğimiz yok tabii.

TİP'li yöneticilere tavsiyemiz, sınıf mücadelesinde grup çıkarlarını değil, sınıf çıkarlarını ön plana çıkarmalarıdır. Grupçu anlayışın daha önce İlerlemeye» hiçbir yarar sağlayamadığını görmeliler. Kendilerine de getirmiyeceğinin bilincine varmalılar. Sosyalist olmanın gereği budur. Bütün İşçilerin, sosyalistlerin, demokrasi güçlerinin birliği için çalışmak!

O. GÜNGÖREN

Öldürme İlanıdır!

Hergün ismili faşist gazetenin son günlerdeki cüreti, sıkıyönetimi elbette ilgilendirmiyor. Ama demokratik güçleri ilgilendiriyor. Hükümeti de belki ilgilendirmiyor ama halkımızı yakından ilgilendiriyor.

«İNTİKAMIMIZI ALACAĞIZ!»
«İÇ SAVAŞ İÇİN GÖREV BAŞINA!»
Ve arkasından
«CEZALANDIRMAK BİZE DÜŞÜYOR!»

Gazete bir ölüm ilanı yayınlamak bahanesiyle «öldürme ilanları» yayınlamaktadır. Aynı gazete, daha önce de, Doğan Öz'ün ölüme mahkum edilmiş kazilinin mektuplarını yayınlamaktan «şeref» duymuştu!

Bunlar birer tahriktir. MHP'nin seçimler öncesinde izlediği taktiktir.

Sıkıyönetimi, hükümeti, savcıları vb. ilgilendirmeyebilir ama demokrasi güçlerini yakından ilgilendiriyor.

O'NUN HİKAYESİ

M. DOĞRUER

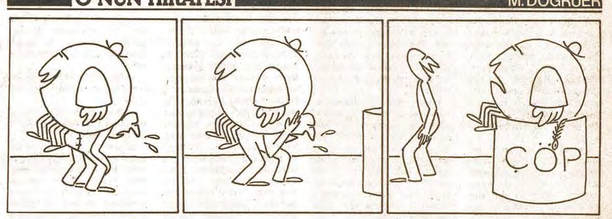

TÜSTAV ARŞİV Bahtiyar Duran Bağışı

İDARE

Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Yolunda

Günlük Siyasi Gazete

Gerçek

SAYI 118
26 EYLÜL 1979
ÇARŞAMBA
500 Kuruş

Yurt çapında demokratik kitle gösterileri yapılıyor

TÖB-DER Genel Başkanı Gazioğlu gazetemize verdiği demeçte 29 Eylül'de Eskişehir, Ordu ve Bitlis'de büyük anti-faşist kitle gösterileri yapılacağını bildirdi.

29 Eylül'de Eskişehir, Ordu ve Bitlis'de faşist saldırıların protesto edilmesi ve memurların sendikal haklarının savunulması için büyük kitle gösterileri yapılacaktır. Başta DİSK olmak üzere TMMOB ve diğer demokratik kitle örgütleri de bu gösterilere katılacaklardır.

Bu konuda gazetemize bir demeç veren TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu özetle şöyle demiştir:

TÖB-DER, Şube Başkanları ve Genel Yönetim Kurulu toplantılarında alınan kararlar uyarınca, ırkçı, faşist baskı ve saldırıların protesto edilmesi, memurların grev li toplu sözleşmeli sendikal haklarının savunulması amacı ile bir kampanya başlatılmıştır. Bu kampanyanın ilk aşama eylemleri 29 Eylül'de Eskişehir, Ordu ve Bitlis'te yapılacak olan büyük kitle gösterileridir. Miting ve yürüyüşler sadece öğretmenlerin, memurların, teknik elemanların ekonomik demokratik haklarının savunulduğu eylemler olarak değil, genel demokrasi mücadelesinin bir parçası olarak da büyük anti-faşist kitle gösterileri olarak düşünülmektedir. Bu nedenle tüm

Devamı s. 5, sütun 6'da

Elektrik kesintileri bahane edilerek

İşçi ücretleri kesilmek isteniyor

● DİSK bölge temsilcisi yaptığı açıklamada «İşçi ücretlerinden kesinti yapmaya kimsenin gücü yetmez» dedi.

İzmir (THA) — Ege bölgesi sanayi odası başkan vekili ve AP İzmir İli Başkanı Hayrettin Yorgancıoğlu'nun «Türkiye Elektrik Kurumu tarafından program dışı olarak yapılan elektrik kesintilerinin, bir ay içerisinde Ege'li sanayicilerin 4.5 milyar liralık üretim kaybına yol açtığını; kesintilerden doğan zararın yükünün sadece sanayicilere yüklenmesinin mümkün olmayacağını ve günde 4-5 saat uygulanan kesinti süresince İşçilerin ücretlerinden kesinti... ye gideceklerini» açıklaması sendikal çevrelerde tepki ile karşılandı.

Egeli sanayiciler, elektrik kesintilerinin uygulandığı süre içerisinde, İşçi ücretlerinde kesinti yapılması yolundaki girişimlerini sürdürürlerken DİSK ve TÜRK-İŞ 3. bölge temsilcileri yaptıkları açıklamalarda bu çabaları «gülünç» karşıladıklarını belirterek, kimsenin buna gücünün yetmeyeceğini bildirdiler.

DİSK 3. bölge temsilcisi Saim Akbulut üretimin burjuva yasalarıyla yönetilmekte olduğunu hatırlatarak, yasaya göre bir İşçinin sabah belli saatte İşbaşı yaptığını, elektrik kısıntısı olsa bile akşam belli saatte İşten döndüğünü bildirdi. Saim Ak-

Devamı s. 5, sütun 4.te

Elçi, «Ecevit hükümetinin alternatifi yine bu hükümettir»

● Bayındırlık Bakanı, Doğu'nun iki sorunundan birisinin ekonomik, öteknin ise doğu halkı üzerindeki baskı olduğunu söyledi.

Nusaybin (a.a.) — 14 Ekim seçimleri nedeniyle seçim bölgesi olan Mardin'e gelen Bayındırlık bakanı Şerafettin Elçi, Kızıltepe ve Nusaybin'de halka hitaben yaptığı konuşmada AP, MSP ve MHP'yi eleştirerek, AP'nin gün geçtiğce MHP'lileştiğini savundu. Muhafazakârlığın bu günün hükümeti yıkmaya yetmeyeceğini İddia eden Elçi, «Ecevit hükümetinin alternatifi, yine bu hükümettir» dedi.

Konuşmasında, AP Genel Başkanı Demirel'in ülkede bir hükümet bunalımı yaratmak İstediğini söyleyen Bayındırlık bakanı Elçi, «Hükümet bunalımı sonunda gelecek bir ara veya dıla rejiminin yükünü yine doğulular çekecektir» şeklinde konuştu.

Doğu Anadolu bölgesinin dağal kaynaklarının yöre halkı için kullanılmadığını belirten Elçi, «Doğu'nun iki belirli sorunundan birinin ekonomik öteknin ise halkın üzerindeki baskı» olduğunu söyleyerek «ekonomik olmaklar halkın yararına kullanılmadığı İçin doğu halkı mağdur edilmiştir. Doğulular ekmek davası İçin sürülmeye ve göç etmeye zorlanmaktadır» dedi. Önceki gece kaçakçılarla jandarma arasında Nusaybin'de meydana gelen olayla İlgili olarak Elçi, «Hükümet bunalımı sonunda gelecek bir ara veya dıla rejiminin yükünü yine doğulular çekecektir» şeklinde konuştu.

Devamı s. 5, sütun 7'de

Partilerin Radyo-TV konuşma sıraları belirlendi

Ankara (a.a.) — 14 Ekim seçimleri dolayısıyla siyasi partilerin radyo ve televizyonda yapacakları propaganda konuşmalarının sırası yüksek seçim kurulunda kur'a sonucu belirlendi. Buna göre propaganda konuşmalarının başlayacağı 2 Ekim Cumartesi günü İlk konuşmayı TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi, son konuşmayı da CHP Genel Başkanı Ecevit yapacak. Propaganda konuşmalarının son gününde İse İlk olarak AP, son olarak MSP konuşacak.

Ad çekme İşlemiyle belirlenen sıraya göre radyo ve televizyonda 2 Ekim Salı günü başlayacak

Devamı s. 5, sütun 2'de

TRT'de TSİP ve TİP Bültenlerine Sansür Sürüyor

● TRT yetkilileri seçim haberlerinde metin değişikliği yaparak, bazı bültenlerin özünü boşaltıyorlar.

TRT'nin seçim haberlerinde sosyalist partilerin bültenlerine uygulanan sansürler sürüyor. Önce TSİP Genel Sekreteri Yalçın Yusufoğlu'nun verdiği 29 Ağustos tarihli bültende AP'li toprak ağası-milletvekili Bucak'ın evinde kiralık katil yakalandığı söylendiği ve AP'nin

Devamı s. 5, sütun 2'de

Gerçek Durum

CHP Halkın Anti-Faşist Eylemini Sandığa Hapsetmek İstemiştir

Her kapitalist ülkede İşçi sınıfı hareketinin zafları istisnasız olarak burjuvaziye yarar. Özellikle bu zaafları İşçi sınıfının İktidar mücadelesinin (sosyalist hareketin) bölünmüşlüğü, ve toplumsal muhalefette ye alan emekçi sınıf güçlerinin dağınıklığı şeklinde sıralamıyorsa, böyle bir durum, burjuvazinin arayıp da bulamayacağı bir fırsattır.

Ne yazık ki, Türkiye'de de durum farklı olmamıştır. İşçi sınıfı politik hareketinin bölünmüş olması, ve genel devrimci-demokratik mücadele güçlerinin dağınıklığı burjuvazinin ve onun çeşitli politik akımlarının İşine yaramıştır.

Son yıllarda, bu olgudan en fazla yararlanan iki politik akım somutta faşizm ve İşbirlikçileri ile (MHP ve AP ile) sosyal demokrasi olmuştur. Sosyal demokrasinin İflâs etmesiyle de, en fazla yararı son tahlilde faşizm ve siyasal gericilik sağlamış olmaktadır.

Türkiye'de güçlü bir demokratik halk hareketi olduğu halde, demokrasi güçlerinin İçinde bulunduğu dağınıklık, faşist güçlerin gerek 12 Mart'ta, gerekse sonrasında bu durumdan bol bol yararlanmasına yol açtı. Demokrasi güçleri muazzam bir potansiyel oluşturduğu halde, kabul edelim ki, kendi güçlerini birleştirerek faşizme karşı topyekûn bir mücadeleyi bugüne değin gerçekleştiremediler. Devrimci, demokratik güçlerin en geniş yığınları faşizme karşı harekete geçirememeleri anti-faşist mücadelenin en belirgin zaafı oldu. Bu durumdan özellikle faşist milliyetçi hareket, ve onun dışındaki çeşitli militarist-faşist klikler ile AP ve diğerleri faydalandılar. Gizli-açık faşist odaklar ve İşbirlikçileri halk ve demokrasi düşmanı emelleri İçin uygun ortam buldular.

Faşizme ve gericiliğe karşı, siyasal arena başta olmak üzere toplumsal yaşamın her alanında topyekûn bir mücadele düzeyine ulaşılamaması faşistlerin, militaristlerin ve tüm gericiliğin İşine yaradığı gibi, bir dönem İçin, sosyal demokrasinin de İşine yaradı.

Devamı s. 5, sütun 7'de

CHP Sol oyları kendi ipoteğinde sayıyor

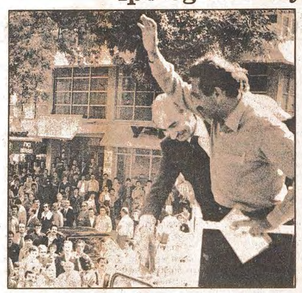

● Geçmişte kitlelerin anti-faşist tepkilerini sandıksal sonuçlara dönüştüren CHP'nin bu seçimlerde de aynı bek.lenti İçinde olduğu belirtiliyor.

● CHP genel sekreter yardımcılarından Birgit, haftalık Yankı dergisine verdiği demeçte, CHP'nin sol'undaki siyasal güçleri küçük düşürmeye çaba gösterdi.

CHP yönetimi bu seçimler.de uğrayacağı oy kaybını asgariye indirmek İçin yeni taktikler deniyor. Sol ve sosyalist güçleri suçlama hu yundan bir türlü vazgeçemiyen CHP yönetiminin bu tutumu demokrasi düşmanlarına ve bir «ara rejim» özlemi İçinde olanlara umut veriyor. CHP, kitleler karşısındaki politik İflasını örbas etmek umudunu, kendi so-

Devamı s. 5, sütun 6'da

Ecevit: «Nazi partisiyle ortaklık kuranlarla yönetilmeyeceğiz»

● CHP Genel Başkanı, «Türkiye'yi ağır bunalıma sürüklemek isteyen çevreler var,» dedi.

Edirne (a.a.) — Seçim gezilerinin üçüncü etabında Trakya'yı dolaşan CHP Genel Başkanı ve Başbakan Bülent Ecevit, Keşan'da yaptığı konuşmada, «Almanya'da Nazi partisiyle, Türkiye'de AP İle cephe ortaklığı kuranlarla yönetilmeyeceğiz» diyerek MHP'ye çattı. «Herkesin foyasının çıktığını» belirten Ecevit, «Bu memlekette faşizme kıraz'ın sırtında İktidar yolu açıldı. Kıratı da sırtındakini de alaşağı ettiğ bu millet» dedi.

CHP'yi hükümetten düşürebilmek İçin her türlü tedbire başvurulduğunu ve Türkiye'yi ağır bir bunalıma sürükleyen çevreler olduğunu bildiren Bülent Ecevit, «CHP hükümetten düşerse ne olacaktır? Nasıl bir hükümet kurulacaktır? Tertipleri sürdürenler yurttaşların zihinlerindeki hiçbir soruya yanıt vermemekte, verememektedirler. Gündü vereblilecekleri bir yanıt, gösterebilecekleri bir çözüm yoktur. Daha doğrusu hayal ettikleri çö-

Devamı s. 5, sütun 1'de

Bahçelievler katliamının duruşmasına yarın devam edilecek

Ankara (a.a.) — 7 Türkiye İşçi partisi İyesinin ölümüyle sonuçlanan Bahçelievler katliamı sanıklarının yargılanmasına yarın devam edilecek. Yarınki duruşmada olayın görgü tanıkları ile Ankara sıkıyönetim askeri mahkemesi tarafından dinlenecek.

İbrahim Çiftçi, Ahmet Ercüment Gedikli, Ömer Yavuz Hacıömeroğlu, Abidin Şahiner, Duran Demirkıran, Kadir Temir, Mehmet Kundakçı, Ömer Özdurar'ın 20 Ağustos günü yapılan duruşmalarında askeri savcı

Devamı s. 5, sütun 6'da

Filistin Kurtuluş Örgütü siyasi büro üyesi Faruk Kaddami'nin Ankara'y

Kitle Eylemlerinin Yönlendirilmesi

Av. Müşir Kaya CONPOLAT

Sınıf mücadelesinin bilinen en eski silahlarından Kitle eylemleri işçi ve emekçilerin deneyim ve kazanımları ile zenginleşerek, nicel ve nitel yeni boyutlar kazanarak demokrasi için mücadelenin «ağır topu» olmuştur.

Bu silahı işlemeç hale getirmek için çırpınan egemen sınıfların tertiplerini, engellerini aşmak gerekir. Kitle eylemlerinin örgütlenmesi ve yönlendirilmesi bu nedenle giderek daha da önem kazanmaktadır.

Kitle eylemlerini kitle tabanı olan sınıflar yapar. Çağımızı da burjuva sınıfının kitle tabanı bulunmadığından, bu eylemleri bu sınıfın ortaya koyması olanaksızdır. Kendisinin kullanamadığı silaha «düşman» olması da doğaldır.

Feşizme başvurduğu dönemlerde, faşizme kitle tabanı kazandırarak bu noksanlığını kapatmağa çalıştığı da çok görülmüştür.

Kitle eylemleri, demokrasi düşmanı sömürücü azınlığa karşı büyük işçi ve emekçi kitlelerinin, demokrasiyi kurmak, korumak ve geliştirmek için başvurdukları demokratik ve yasal silahlardır.

Bu silahlarını onların ellerinden almağa olanak yoktur.

Ancak, egemen sınıflar kitle eylemlerini, içine kışkırtıcı yerleştirerek, yozlaştırarak, dışından terör uygulayarak, katılacak bölünme, parçalanma oluşturmağa çalışırlar.

Bu nedenle kitle eylemlerini, kitle tabanına öncülük edebilecek deneyimlerden geçmiş, kitle ile canlı ilişkiler içinde bulunan ve onun güvenini hak etmiş sınıfsal örgütler, siyasal partiler, sendikalar, dernekler başarıya ulaştırabilirler. Kendiliğinden gelişen kitle eylemlerinin çoğu kez başarı şansı yoktur.

Kitle eylemlerinin yönlendirilmesinde, örgütlenmiş güçlerden herhangi birinin tek başına yeterli gücü mevcut değilse, ya da ortak amaçlar zorunlu kılıyorsa, bu eylemlerin ortaklaşa yönlendirilmesi gerekir. Ortaklaşa yönlendirme'de katılan örgütlerin eşit koşullarla ve örgütsel bağımsızlıklarına zarar vermeksizin yer almaları, üzerinde birleşilen ilkeleri ortaklaşa öne çıkarmaları, başarılı bir yönlendirme olabilir.

Kitle eylemlerinin hazırlanması, yönetilmesi, sonuçlandırılması, savunulması başlı-başına, yayın, süratli, belli süreli ve amaçlı bir örgütlenmedir.

Başarıya ulaştırılan her eylemden sonra benzeri eylemlere daha büyük kitlelerin katıldığı, yanlış planlanmış her eylenden sonra kitlelerin eylemlerden uzaklaştığı inkâr edilemez gerçek lerdendir.

Demokratik hakların kazanılmasında, geliştirilmesinde ve genel olarak demokrasi mücadelesinde kitle eylemlerinin yöntemi ana hatları ile belirlenmiş, geniş kitlelerce de benimsenmiştir.

Bu mücadelede ayrı cephe'de yer alan siyasal partiler, sendikalar, meslek örgütleri ve dernekler kendi alanlarında ve ortaklaşa bazı kitle eylemlerini örgütlemişler ve bunların bazılarında başarılı da olmuşlardır.

Kitle eylemleri içinde yer alan mitingler, yürüyüşler, direnişler, grevler; işçi ve emekçilere bir yandan sınıfsal konumlarını öğretirken, bir yandan da bir çok kazanımlar sağlamıştır.

Egemen sınıfların kitle eylemine ne denli düşman olduklarını ve kitle eylemlerini örgütlü yebilen parti ve sendikalara içten dıştan nasıl saldırdıklarını da kitleler görmüştür.

Demokratik görünümlü de olsa faşizan bir «ara rejim»in tehdidi altında yıldırılmağa çalışılan işçi ve emekçiler kitle eylemlerinde edindikleri bilgilere yenilerini eklemek zorunda kalacaklardır.

Faşizmin ancak kitle eylemleri ile caydırıldığı ve ancak kitle eylemleri ile sırtının yere getirildiği çağımızda kitle eylemlerinin yeni yöntemlerini belleyip, bulup uygulamak görevi, başta işçi sınıfı olmak üzere diğer tüm emekçilerin ve yandaşlarının olacaktır.

Demokrasi cephesinde, faşizme karşı örgütsel güçlerini birleştiren, saflarını sıklaştıran tüm emekçiler, kitle eylemleri ile kabaran dalgalar halinde faşizmin temellerini sarsmağa başladığında, bu işe soyunmuş olanlar pişman olacaklardır.

Çünkü, Faşizmin geleceği varsa göreceği de vardır!

DEMOKRATİK HESAP DEĞİL KARAKTER OLMALIDIR

A. Hamdi KARSU

Demokrasinin ciddi tehlikelerle karşı karşıya olduğu açık. Tekelci sermaye bütün gücüyle baskıcı formüller için abanıyor. «Ara rejim» söylentileri her yanı sardı.

Bu arada, demokrasi güç lerinin, sadece «ara rejim»ciler karşı değil, esas olarak MHP'ye ve faşist saldırganlığa karşı da uyanık olması, kararlı tutum alması gerektiği daha bir açıklık kazandı.

MHP'nin Almanya'daki örgütlerini kapatmadığı ve bunun Anayasa Mahkemesinin kararı karşısında suç olacağı, belgeleriyle günlük basına yansıdı. Bu kadar da değil, Türkiye'nin kanlı dolara doğrudan emirler verdiğinin, genelgeler gönderdiğinin belgeleri de yayınlanıyor.

Bu belgeleri günlük basının yeni eldi ediyor olması doğaldır. Ancak MHP'nin faşist çetelerle ilişkisi bir yana, kendisinin bir çete örgütlenmesi olduğu yeni öğrenilmiyor. Bunun bilgileri Ecevit hükümetinde bel geleriyle olmalıdır. Ama Ecevit, kendisinin yargıç olmadığını söyliyerek işin içinden sıyrılmaya çalışmış, belgeleri mahkemelere göndermiyerek da MHP'nin kepatılmasını doğrudan engellemiştir.

Şimdi bu belgelerin yayınlanıyor olması ve demokrat günlük basının MHP'ye karşı tavır alıyor olması sevindiricidir. Sevindiriyi olmayan, bu güne kadar gecikmiş, üstelik bir kesin hesaplaşmada CHP'nin yerinin ne olacağının «merakını» ve «endişesini» üzerinden atabilmiş değil hesaplarının bir parçası olarak değerlendirilmiyor. Bu, demokrasi meselesine CHP'nin ne kadar önem verdiğinin de göstergesidir. Faşist çetelerin, MHP'nin kanlı cinayetlerinin üzerine bir türlü yürümeyen, hendek görmüşcesine ayak direten CHP, şimdi bu belgeleri basına sızdırıyor, buradan demokrasiye karşı son görevini yerine getiriyor olduğuna doğrudan emirler verdiğinin, genelgeler gönderdiğinin belgeleri de yayınlanıyor.

Neden bugüne kadar bekledi ve şimdi, «kardeşlerden biri» olarak ilan edilen MHP'nin suçlularla «ilişki»si belgeleniyor.

Çünkü MHP boyundan büyük adımlar atmaya kalmış ve donu yırtılmıştır. Bu nedenle artık pervasızdır. Belgeye gerek yoktur ve Türkeş kanlı elleriyle yeni yeni hedefler gösterip öldürülmelerini isteyebilmektedir. Hergün gazetesi MTF-faşist kamuoyu bir komozisyonla işi çığırından çıkarmıştır. İç savaşa çağrı yapmaktadır.

MHP ile demokrasi güçleri arasındaki kesin hesaplaşma fazla uzakta değildir. Esasen siyasal gericilikle demokrasinin hesaplaşması da kapıyı çalmaktadır. Ecevit ve CHP yönetimi, bu kesin hesaplaşmada CHP'nin yerinin ne olacağının «merakını» ve «endişesini» üzerinden atabilmiş değil hesaplarının bir parçası olarak Ankara, yığınların demokrasiyle bağlılığı ve gericilik karşısındaki duyarlılığı, CHP'yi seçim bayrağında harekete geçirmektedir.

Ama hâlâ daha demokrasiden ve emekçi halkın çıkarlarından daha fazla ken disini ciddiye alarak yapıyor bu işi. Demokrasinin gerçek dinamikleriyle arasındaki mesafeyi koruyarak, işbirliğinin bütün olçümlerine değer vermeden ve salt taktik hesaplar için. Böyle bile olsa, MHP'nin tecrit olmasında payı olmamıştır, kapatılmasında payı olabilir.

MHP'ye oy vermeyin demek, faşizmle demokrasi kuralları içinde flörte çıkmaktır.

Esas olan, MHP'ye oy vermiyeceğini demokrasi içinde kanıtlamaktır.

Bütün bunlardan sonra, MHP'ye karşı şimdiye dek in suskun kalanların demokratlığının nitelliği daha bir anlaşılır oluyor. Onlarda demokratlık bir karakter değil, tutum ve hesaptır.

TÜM-DER memurlara özgürlük tanınmasını istedi

İstanbul (THA) — TÜM DER Kadıköy şubesi yönetim kurulu adına Yunus Uysal basına yaptığı yazılı açıklamada, «memurların hak ve özgürlüklerini korumak için bilimsel sosyalist örgütlerde birleşmelerini» savunmuş, «memurlara siyasal partilere üye olma yasağının kaldırılmasını» istedi.

Uysal açıklamasında özetle şöyleydi:

«Siyasi iktidarlar memurlar siyaset yapamaz diyerek memurun toplumdan soyut robotlar mı olduğunu sanıyorlar? Bilinir ki toplumda bir siyasi mücadele var ise bu bir toplumsal katman olan memurlara da yansıyacaktır. Bu ülke üzerinde yaşayan memurlarda ülke sorunlarına kayıtsız kalmayacaklardır.

Tekrar ediyoruz, Şimdiye kadar ki siyasi iktidarlar Anayasa'yı açıkça çiğnemişlerdir. «İnsan hakları evrensel bildirgesini» açıkça çiğnemişlerdir. Hiç bir temel sorunumuza çözüm getirmeyerek memurları «oy deposu» olarak görmüşlerdir.

Bir seçim dönemi yaşadığımız bu günlerde memurların siyasi partilere üye olma hakkının tanınmasını talep ediyoruz.»

KÖY-KOOP Akın Özdemir adına ödüllü bir yarışma düzenledi

Ankara — Köy-Koop geçen yıl Aralık ayında faşistler tarafından yapılan silahlı saldırı sonucunda öldürülen Adakcıbirlik Genel Müdürü Akın Özdemir adına her yıl yinelenecek ödüllü bir yarışma düzenledi.

Köy-Koop basın bürosu tarafından yapılan açıklamada bu yılın çocuk yılı olması nedeniyle, bu yılki ödülün konusunun «kırsal alanda çocuk» olarak belirlendiği belirtildi.

Yarışmaya isteyen herkesin kırtıbalibileceği, aranan koşul yapıtın daha önce yayınlanmamış olması olarak belirlenirken, birinciye 10 bin, ikinciye 7500 üçüncüye ise 5 bin lira ödülün verileceği, son katılma tarihi ise 1 Aralık 1979 olarak açıklandı.

Köy-Koop «Yanlış traktör üretim politikasının cezası yoksul köylüye çektirilemez»

● KÖY-KOOP Merkez Yürütme Kurulu «traktör dışalımı» konusunu görüştü

Ankara (THA) — KÖY-KOOP Merkez Yürütme Kurulu traktör dışalım konusunu görüşmek üzere olağanüstü toplandı. Konuyla ilişkin olarak KÖY-KOOP tarafından yapılan açıklama özetle şöyledir:

«KÖY-KOOP 1979 yılı Nisan ayına 5000 adet traktörün dışalımı için Romanya ile anlaşma yapılmıştı. Mayıs ayında traktör dışalımı izninin verilmesi için Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığına başvurulduğu.

Ağustos ayı içerisinde Tarım Bakanlığına başvuru yilerinde, Tarım Bakanlığı, bu konuda herhangi bir tepki göstermemiştir. Ancak, Bakanlık, Romanya'dan traktörlerin gelmesinden sonra, bu traktörlerin dışalımı izni verilmesi ve Romanya'dan traktörlerin getirilmesi ile ilgili olarak KÖY-KOOP'a ve Romanya'ya yazılı olarak bilgi vermiştir.

Bu durumda, Romanya'dan gelen traktörlerin, Türkiye'nin koşullarına uygun olmadığı ortaya çıkmıştır. Bu

İngiltere'de Otomativ Sanayii topun ağzında

- **Leyland şirketi bazı fabrikalarını kapatıyor.**
- **Otomotiv sanayiinde grevler yaygınlaşıyor.**
- **Ünlü MG marka otomobiller artık üretilmeyecek.**

Leyland işçileri yürüyüş yapıyor: «Toplumsal anlaşma toplumsal aldatmacadır.»

Austin, Morris, Rover, Jaguar, Triumph, M.G. bir zamanlar Avrupa'da ve Amerika'da büyük şöhret ve beğeni kazanmış olan araba markaları... Ancak bugün bu isimler birer çöküntü ve yıkıntı simgesi durumundadır. Son yıllarda İngiliz oto sanayiinin ürettiği otomobillerin derinleşen ekonomik buhrana bağlı olarak stoklar halinde yığılması sonucu İngiliz otomobil fabrikaları iflasın eşiğine gelip dayandılar.

Aslında İngiliz otomotiv sanayiinde iflas belirtilerinin ortaya çıkması 1974-75 bunalımı sırasında görüldü. O sırada işbaşında olan İngiliz İşçi Partisi hükümeti, batmak üzere olan Leyland şirketini kurtarmak için şirketin hisselerini satın aldı. Böylece Leyland millileştirildi ve şirketin borçları İngiliz vergi mükellefinin sırtına yüklenmiş oldu. Ancak sun'i teneffüs ile yaşatılmaya çalışılan Leyland fabrikaları bugün tekrar iflasın eşiğindedir.

Fabrika millileştirilip borçları devlet borcu haline getirildikten sonra, sosyal demokrat İşçi Partisi hükümeti şirket genel müdürlüğüne eski bir Güney Afrikalı olan Sör Michael Edwardes'i tayin etti. «Başarılı ve yetenekli» bir işadamı olduğu belirtilen ve tecrübesini ırkçı Güney Afrika rejiminde edindiği anlaşılan Sör Edwardes şişkin bir maaşla Leyland'ı kurtarmanın yollarını aramaya başladı. Sör Edwardes, Leyland'ı iflas noktasına getirenin ne olduğunu da çok çabuk keşfetti: İşçi ücretlerinin yüksekliği (!)

Güney Afrika'dan gelme Genel Müdür Leyland işçilerinin ücretlerine göz dikmeye kalkınca işçiler kendisine grevlerle ve iş yavaşlatmalarla cevap vermeye başladı. Çok düşük ücretlerle hafta boyu köleler gibi çalışıp pahalı otomobiller üreten Leyland işçileri tekelci burjuvazinin hatırını kırmamak için kıt kanaat yaşamaya mahkum edilemezlerdi. Sosyal demokrat hükümet işçilerin denetim dışı grev yapmalarını önlemek için şirket ve sendika ile bir «toplumsal anlaşma» imzaladı. Ancak Leyland işçileri şirket genel müdürün baskılarına, hükümetin ve sendika yöneticilerinin ihanetine boyun eğmedi. Sendika yönetiminin karşı çıkmasına rağmen şirketin çeşitli fabrikalarında çalışan işçiler hemen her hafta defalarca işi bıraktılar ya da yavaşlattılar. İşçiler ile patronlar arasında toplumsal anlaşma değil, olsa olsa toplumsal çelişki olabileceğini kamuoyuna ilan ettiler.

Bugün Leyland Şirketi Genel Müdürü çok zor durumda... Çünkü şirketi «kurtarmak» bir türlü mümkün olmuyor. Sör Edwardes'e göre bu durumun sorumlusu son altı ay içinde şirketin 35 fabrikasında 346 defa işi durduran işçilerdir. Genel Müdür son çare olarak 35 fabrikadan 13'ünün kısmen ya da tamamen kapatılacağını, ve 25 bin işçiye yol verileceğini açıklamıştır. Hisselerinin % 98,8'i hükümete ait olan Leyland şirketi ayrıca bazı tanınmış ve beğenilen otomobil markalarının üretimine son verecektir. Millileştirildikten sonra 1975 yılında vergi mükelleflerinin toplam 2 milyar sterlini kendisine verilen şirket, alacağı bu yeni tedbirlerden sonra tekrar hükümetin vereceği malî kaynaklarla yaşamaya çalışacaktır.

İngiliz otomotiv sanayiindeki buhranın yükünü tekelci burjuvazi İngiliz işçilerinin sırtına ve yine çoğunluğu işçi ve emekçi olan İngiliz vergi mükellefinin sırtına yüklemek istemektedir. Ancak Leyland işçileri ve tüm İngiliz emekçileri tekelci burjuvazinin tasarılarını suya düşürmek için mücadele etmektedir. Şu sırada Leyland fabrikalarında teknik elemanlar ve işçiler grevdedir. Geçenlerde yaptıkları bir gösteri yürüyüşünde de Leyland işçileri haklı taleplerini kamuoyuna duyurdular. Şimdi merakla beklenen konu, Muhafazakar Parti hükümetinin ve işçi sendikaları yöneticilerinin nasıl bir tavır alacaklarıdır.

AET, KİT'leri inceliyor

- **Kamu girişimi Avrupa Merkezi (CEEP) Başkanı Ankara'da KİT'ler hakkında bilgi alıyor.**

Ankara (a.a.) — Avrupa Ekonomik Topluluğu tarafından kamu iktisadi teşebbüsleri (KİT) konusunda incelemeler yapmak üzere Türkiye'ye gönderilen Kamu Girişimi Avrupa Merkezi (CEEP) başkanı Georges Regissart temaslarına dün başladı. Önce İşletmeler Bakanı Kenan Bulutoğlu ile görüşen Regissart, daha sonra KİT müdürleri ile görüşmelerine devam etti.

Çok uluslu karakterde bir kuruluş olan CEEP AET üyesi ülkeleri, kamu kuruluşları ve AET üyesi ülkelerce kurulmuş kurumlardan oluşuyor. Merkezi Brüksel'de olan CEEP bir araştırma haberalma, bağlantı ve eş uyum kurumudur ve kamu kuruluşunu temsil eder. İşte bu kuruluşun başkanı olan Regissart Türkiye'deki kamu kuruluşları hakkında bilgi alacak, Ankara'daki görüşmelerinden sonra Seyitömer termik santrali, Eskişehir Sümerbank pamuklu sanayii merkezinde incelemelerde bulunacak.

İş adamları AET üyeliğinin tekstilde dışsatımı olumlu etkileyeceğini iddia etti

İstanbul, (THA) — İstanbul İhracatçılar Birlikleri tarafından Tarabya otelinde «dışsatıma yönelik tekstil sanayii» konulu bir panel düzenlendi. Panelde bir konuşma yapan İstanbul İplik, Hamboz ve Mensucat İhracatçıları Birliği yönetim kurulu üyesi Mehmet Şuhubi AET üyeliğimizin tekstil ihracatını olumlu yönde etkileyeceğini iddia etti.

İstanbul, İzmir ve Çukurova tekstil İhracatçıları Birlikleri ve Türkiye Hazır Giyim İhracatçı Birliği temsilcilerinin katıldığı panelde tekstil sanayiinin ekonomimizdeki yeri ve sorunları tartışıldı.

Şuhubi tekstil ihracatı konusundaki sorunların tüm ihracatımıza ilişkin sorunlar olduğunu kaydederek, «ülkenin ihracata açılmasında ülke içi kolaylıkları unutmak, uluslararası ticaretin koşullarını benimsemek gerekir,» dedi. AET'ye tam üyelik talebinde bulunmamızın ihracatımızı olumlu yönde etkileyeceğini savunan Şuhubi ihracatta teşvik tedbirlerine süreklilik verilmesini istedi.

Karma ekonomi kavramının ülkemizde giderek anlamını yitirdiğini ileri süren Mehmet Şuhubi anayasanın kabul ettiği karma ekonominin varlığını sürdürebilmesi için gerekli düzenlemelerin yapılmasını istedi. Mehmet Şuhubi özel ve kamu sektörünün yardımlaşması gerektiğini söyledi.

Petrol üreticisi ülkelerle AET arasında görüşmeler yapıldı

Bahreyn (THA) — Yedi petrol üreticisi Arap ülkesi ile Avrupa Ekonomik Topluluğu arasında, örgütle bu ülkeler arasında kurulması önerilen diyalog konusunda görüşmeler yapıldı.

Arap ülkeleri ile AET arasında yapılan ve bir gün süren görüşmelerde uzmanlardan oluşan bir hazırlık komitesinin kurulmasına ve diyaloğun başlayabilmesi için yeni bir toplantının yapılmasına karar verildi.

AET ile yapılan görüşmelere katılan Suudi Arabistan, Irak, Kuveyt, Oman Katar, Bahariyan ve Birleşik Arap Emirlikleri, diyaloğa başlamasıyla enerji ve enerjiye bağlı ekonomik sorunları ele alacaklardır.

ABD gelişmekte olan ülkeleri yıkıma uğratıyor

Washington, (tha) — Uluslararası İmar ve Kalkınma Bankasının yıllık raporuna dayanarak TASS Ajansının yaptığı bir yorumda ABD ve öteki batılı ülkelerin bencil politikaları yüzünden kalkınmakta olan ülkelerin ekonomik yıkıma uğradıkları öne sürüldü.

Uluslararası İmar ve Kalkınma Bankası yıllık raporuna göre petrol üretmeyen kalkınmakta olan ülkeler 1978 yılında malî yönden büyük gerileme göstermiştir. Bu ülkelerin 1977 yılında 21 milyar dolar olan dış ödemeler dengesi 1978 yılında 32 milyar dolara yükselmiştir. TASS'a göre, Uluslararası İmar ve Kalkınma Bankası (IBRD)'nin yıllık raporuna almak zorunda kaldığı göstergeler Afrika, Asya ve Latin Amerika ülkeleri ile sanayileşmiş ülkeler arasında uçurumun azaltılması konusunda hiç bir umuda yer bırakmayacak niteliktedir.

Batılı ülkelerin ihraç ettiği enflâsyonun gelişmekte olan ülkeleri borç sorunuyla karşı karşıya getirdiğini ifade eden TASS, 1979 yılında gelişmekte olan 95 ülkenin toplam dış borçlarının %25 oranında artarak 253 milyar dolara ulaştığına da dikkat çekmiştir. TASS Ajansının yorumunda, IBRD raporunda gittikçe himayeci politikalar güden batılı ülkelerin eleştirilmemiş olmasına değinilmekte ve batılı ekonomilerin gelişmekte olan ülkelerin ihraç edebileceği mallara karşı kendi üreticilerini destekleyerek bu alanlarda da az gelişmişleri yoksulluğa ittikleri ileri sürülmektedir.

Batı paralarındaki istikrarsızlık, uluslararası ticaret düzenindeki belirsizlik gibi sanayileşmiş ülkeleri öncelikle ilgilendiren ekonomik güçlüklerin önümüzdeki on yıl içinde gelişmekte olan ülkeleri son yirmi beş yılda karşılaşmadıkları ekonomik bunalımlara sürükleyeceği de IBRD yıllık raporunda sonuç olarak belirtilmektedir.

Amerika'da nükleer enerji santrallerini protesto mitingine 200 bin kişi katıldı

- **NEWYORK MANHATTAN'DA YAPILAN MİTİNGTE JANE FONDA BİR KONUŞMA YAPTI.**

New York, (a.a.) — Amerika Birleşik Devletleri'nin nükleer enerji santralları politikasını protesto etmek için Manhattan'da yapılan büyük mitinge 200 bin kişinin katıldığı bildirildi.

Ünlü müzik ve sinema sanatçılarının da katıldığı mitingte Jane Fonda ve kocası Tom Hayden yaptıkları konuşmalarla hükümetin nükleer enerji politikasını şiddetle eleştirdiler.

New York mitinginin, yıllar önce, Vietnam'daki Amerikan müdahalesi sırasında yapılan savaş aleyhtarı mitingleri andırdığı belirtildi.

Son altı ayda İran'da 2 milyar dolar döviz kaçırıldı

Tahran, (THA) — İran merkez bankası son altı ay içinde İran'dan 2 milyar dolar tutarında döviz kaçırıldığını açıkladı.

İran resmî haber ajansı Pars'a göre, İran merkez bankası sekreteri Hüseyin Hanacani hükümetin henüz döviz kaçırılmasını önlemekte başarılı olamadığını belirterek bu 2 milyar dolarlık döviz kaçakçılığından başka 2 milyar doların da yurt dışında okuyan İran'lı öğrencilere gönderildiğini söyledi.

Para transferlerinin İran hükümeti tarafından sıkı denetimde tutulmasına rağmen yabancı bankerler ayda 200 milyon dolar değerinde seyahat çekinin İranlılar tarafından yurt dışına çıkarıldığını belirterek bunun ne kadarının İran'a geri döndüğünün belirlenmesinin zor olduğunu açıkladı.

Bu arada yetkililer İran petrol dışsatımının yeniden başlamasından sonra İran'ın döviz rezervlerinin büyüyerek 12 milyar dolara ulaştığını bildirdi.

Bokassa ölüme mahkum oldu

Bangui (a.a.) — Orta Afrika Cumhuriyeti Devlet Başkanı David Dacko, devrik İmparator Bokassa'nın ülkesine karşı işlediği suçlardan dolayı gıyabında ölüme mahkûm edildiğini açıkladı.

Ancak bu arada, yine bir Afrika ülkesi olan Fildişi Kıyısı, Bokassa ve beraberindekilerin topraklarına girmesine izin verdiğini bildirdi ve siyasi sığınma hakkı tanıdı. Fildişi Kıyısı şimdiye kadar bir çok devrik devlet başkanını kabul etmişti.

KISA... KISA...

- Afganistan'ın yeni devlet başkanı ve Demokratik Halk Partisi genel sekreteri Hafızullah Amin eski devlet başkanı Nur Muhammed Taraki'nin ölmediğini ve Kabil'deki bir hastanede tedavi gördüğünü açıkladı.
- Fransız sağlık hizmetleri sendikaları federasyonu dün ülke çapında «ulusal bir grev» başlattı.
- Belçika dışişleri bakanı Henri Simonet. Kudüs'ün sonsuza dek İsrail egemenliğinde kalamayacağını söyledi.
- Çin Sovyet görüşmelerine katılan Çin heyeti başkanı Wang Yu Ping Çin halkının iki ülke arasındaki ilişkilerin düzelmesini istediğini, ve bu görüşmelerin olumlu bir sonuç doğuracağına inandığını söyledi.
- Federal Almanya eski başbakanı Willy Brandt, Sovyetler Birliği'nin batılı ülkelerle savaşmaya niyetli olmadığına inandığını açıkladı.
- Ürdün hükümeti, Küba ile diplomatik ilişki kurulmasına karar verdi.
- Kuzey Lübnan'da Ulusal Sosyalist Parti'nin bir toplantısına saldıran sağcı falanjist milis kuvvetleri 3 kişiyi öldürdü.
- Ortak Pazar üyesi sekiz ülkenin maliye bakanları, Avrupa para sisteminde karşılaşılan zorlukları çözmek amacıyla Brüksel'de gizli bir toplantı yaptılar.

Peru'da Bakır madeni işçileri ile banka emekçileri grevde

Lima (THA) — Ücretlerinin arttırılması ve örgütlerinin resmen tanınmasını sağlamak amacıyla, üç aydan fazla bir süredir grevde bulunan 100.000 öğretmeni desteklemek için Peru bakır madeni işçileri ve banka emekçileri pazartesi günü greve başlamışlardır. Madenciler ve metal işçileri federasyonu tarafından yapılan açıklamada iki önemli bakır bölgesinde 5 bin işçinin, öğretmenleri desteklemek ve iki yıl önceki bir grev sırasında işten çıkarılan madencilerin tekrar işe alınmasını sağlamak amacıyla 40 saat işi bırakacakları bildirildi. Banka çalışanları sendikası da ayrıca bir açıklama yaparak hem öğretmenlerle dayanışmalarını göstermek, hem de kendi ücretlerinde artış sağlamak amacıyla hergün üç saat sürecek bir iş bırakma kampanyasına Pazartesi gününden itibaren başlamış olduklarını duyurdu.

Sosyalist ülke liderleri ekim başında biraraya gelecek

- **DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİ'NİN 30. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ TÖRENLERİNE KATILACAK LİDERLERİN BİR ZİRVE TOPLANTISI YAPMALARI BEKLENİYOR.**

Berlin, (a.a.) — Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin 30. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle, önümüzdeki ay yapılacak kutlama törenlerine, Sovyetler Birliği devlet başkanı Leonid Brejnev'in yanısıra öteki sosyalist ülke devlet başkanlarının da katılacağı açıklandı.

7 Ekim'de yapılacak törenlere katılmak üzere ekim'in ilk haftasında değişik tarihlerde Berlin'e gelecek olan devlet başkanlarının, Sovyetler Birliği devlet başkanı Leonid Brejnev ile Demokratik Alman Devlet Başkanı Erich Honecker yönetiminde bir zirve toplantısı yapabilecekleri açıklandı.

Erich Honecker

Pasifiğin barut fıçısı: Filipinler

- **YILLARDIR SÜREN SIKIYÖNETİME KARŞI DERİN VE GENİŞ BİR MUHALEFET BAŞLADI.**

Kuzeydeki Luzon bölgesinin pirinç tarlalarından güneydeki Mindanao'nun Hindistan cevizi yetişen ormanlarına kadar tüm Filipinler'de öfke ve isyan dalgası yükseliyor. Filipinler Pasifik bölgesinin barut fıçısına dönüşmüş durumda... Önümüzdeki dönemde ABD'nin başağrılarına bir yenisi de buradan ekleneceğe benziyor. Çünkü Şah'tan ve Somoza'dan sonra 1979 yılı Filipinler diktatörü Marcos'un da mezarının kazıldığına tanık oluyor.

Filipinler'de boyutları gittikçe genişleyen toplumsal huzursuğluğun temel sebebi, başkan Ferdinand Marcos'un yozlaşmış otokratik rejimidir. Marcos Filipin takımadalarına ait 7 bin adayı 7 yıldan beri sıkıyönetim altında inletmektedir. Ferdinand Marcos hem devlet başkanı, hem de başbakan olarak gittikçe bozulan bir toplumsal yapıyı birarada tutmaya çalışıyor. Istatistikler son yıllarda ülkede ulusal gelirde hızlı artışlar kaydedildiğini gösterse de gerçekler çok farklı şeylere işaret ediyor. Bugün Filipinler'in 46.5 milyon nüfusu daralan bir ekonomik kriz çemberinde bunalmaktadır. Suçlar ve şiddet olayları hızla tırmanmaktadır. Ordu, işbaşındaki Marcos'un diktatörlüğünü sürdürmesinde en önemli aracıdır. Orduda suistimal başını alıp gitmiştir. Marcos ise «bir avuç azınlığın zorbalığa dayalı egemenliğinin ve yozlaşmanın simgesi» haline gelmiştir.

Açlıktan ölen bir çocuğun cenaze töreni

Diktatör Marcos'un ordusu

Filipinler'de son zamanlarda meydana gelen gelişmeler özellikle ABD yönetici çevrelerini derinden kaygılandırmaktadır. ABD Devlet Bakanlığında, CIA ve Ulusal Güvenlik Konseyi yetkilileri tarafından gizlice hazırlanan Güney Doğu Asya raporları değerlendirilmektedir. Bu raporlarda Tayland ve Güney Kore'de muhalif hareketlerin hükümet politikasını değiştirebilecekleri, Filipinler'de ise durumun çok ciddi olduğu, bu ülkede topyekün bir rejim değişikliği söz konusu olabileceği öne sürülmektedir.

Gerçekten de Marcos'a ve ülkede yedi yıldır uygulanan sıkıyönetime karşı muhalefet, son günlerde kilise ve ılımlı muhalefet liderlerine kadar yayıldı. Muhalif devrimci güçlerin kiliselerde düzenlenen dinsel toplantılarda ayaklanma tasarılarını halka anlatabileceklerini ve bu olanağı kullanarak halkı diktatörlüğe karşı seferber edebileceklerini gözönünde tutan Marcos rejimi, her türlü dinsel toplantıyı yasaklamış, kiliseleri baskı altına almıştı. Bu durum Marcos'u dinsel hiyerarşi ile karşı karşıya getirdi.

Filipinler ekonomisi derin bir krizin içine yuvarlanmaktadır. Öyle ki artık hükümet yetkilileri bile ekonomideki «zorlukları» inkâr edemiyor. Hattâ, Ferninand Marcos sıkıyönetimin devam ettirilmesinin sebebini aslında ekonomiye bağladığını açıkça söylemektedir. Enflasyon yüzde 20'yi aşmıştır. Dış borçlar 8.7 milyar doları bulmuştur. Yabancı sermayenin ülkeye akışı durmaktadır.

Muhalefetin Marcos'a ekonomik konularda yönelttiği eleştiriler aşırı borçlanma, gösterişli projelere boşuna sermaye harcanması, ve zenginler ile yoksullar arasındaki uçurumu derinleştirmesi noktalarında toplanmaktadır. İktidardaki rejim temsilcileri, en çok son 7 yıllık sıkıyönetim döneminde gayri safi millî hasılanın düzenli olarak artmasıyla övünmektedir. Oysa muhalefet, millî hasıla yüzde 100 artsa bile, kazançlar daima toplam nüfusun küçük bir azınlığının cebine gittiği sürece olsa olsa İran'daki ekonomiye benzer bir ekonomi elde edilebileceğini ifade etmektedir.

Milyonlarca yoksul halk için ülkedeki ekonomik sorunlar, yoksulluk, açlık ve sefalet kelimeleriyle ifade edilmektedir. Ciddî beslenme yetersizlikleri nedeniyle Filipinler'de çocuk ölümleri çok yüksek oranlardadır.

Filipinler diktatörü Ferdinand Marcos

Ülkede gelişen hoşnutsuzluk atmosferi son haftalarda yapılan öğrenci gösterileri, ılımlı muhalefetin çıkışları ve dinsel çevrelerin huzursuzluğu ile birleşmektedir. Marcos'un «sıkıyönetimi sürdürme kararında olduğunu açıklaması muhalefet hareketinin giderek radikalleşmesine yol açmaktadır. Bu ise ABD yönetici çevrelerini tedirgin etmektedir. İran'da olup bitenlerden ağzı yanan ABD emperyalizmi, kendisine gerek askeri gerekse siyasal yönden bağımlı olan diktatörlük rejimlerine artık daha dikkatli yaklaşmaktadır. İran'da «geç kalan» ABD, Filipinler'de aynı yanlışı yapmamak için önceden tedbirler almaya çalışmaktadır. Marcos'un faşist dikta rejiminin pençesini «gevşetmesi» ve «görüntüyü kurtarması» ABD'nin öngördüğü manevralar arasındadır. Ancak Marcos bu konuda ikna olmaya yanaşmamakta ve baskı tedbirlerini «gevşetmenin» komünistlere yarayacağını söylemektedir.

Emperyalizm ve işbirlikçileri zincirin Filipinler halkasında da zor durumdadır. Muhalefet geniş bir cephe halindedir. Halk rejimden ve onun simgesi Marcos'tan nefret etmektedir. Tarih tekerleğinin geriye döndürülemeyeceği Filipinlerde de kanıtlanacaktır.

SANAT-KÜLTÜR-BİLİM

Satır satır anti-faşist mücadele: «DİMİTROF GEÇİYOR»

Duran KARAMEHMETOĞLU

«Dimitrof Geçiyor» Kerim Korcan'ın «e» yayınevi'nden çıkan kitaplarından biridir.

Kitap, Dimitrof adı etrafında dönerek Bulgaristan'da anti-faşist mücadele tarihini detaylandırmış.

Bulgaristan'daki anti-faşist mücadele için yazılan kitaplar pek çoktur. Ancak, mücadelenin kendisi pek çok olayı ve birbirinden farklı nitelikleri olan dönemleri içerdiği için, yazılan kitaplar haklı olarak, hep bir yanını yakalamak gereğini duyarlar.

Bulgar halkının uzun mücadele yıllarını, bir süreç olarak bütünüyle anlatmak parti tarihinde denenmiştir. Bu, tarihin bilimsel ve politik iskeletini vermiştir. Bunu hem tek olay ve dönemleri ele alan kitaplar, hem de «Dimitrof Geçiyor» gibi, sürecin tamamını ele alan kitaplar, kanla beslerler. Tarihin iskeleti canlanıverir.

Tam ve somut bilgi, bu farklı çabaların birleşmesinden doğduğu için, bir olayı anlatmaya çalışan bütün sınırlı çabalar, eğer «işbölümü» diyorsak adına, bir değer taşır. Zaten tarih, nasıl insanların taş taş üstüne koymasıyla yazılıyorsa, toplumsal tarihin hikâyesi de böyle, taş taş üstüne koymalarla yazılır.

Kerim Korcan kitabında Dimitrof'un Bulgar halkının mücadelesindeki öncü rolünü hikâyelendirmiş. Ne ki, hikâye, kendi yorumlarının, parti kararlarının, belgelerin, söylevlerin ve istatistik verilerin «hikâyesi»... 23 Eylül ayaklanması, kişiler, önderler, Leipzig duruşması... anılar...

Bütün bunları yanyana ve ardarda, mantıki bir diziye oturtmak, zordur ama mümkün olmuş. Dimitrof'un önderliği dört dörtlük çizilmiş.

Bu yanıyla tam olan, kişileri kollektivite içinde eritmekten «çekindiği» ya da onların soylu kişiliklerini esirgediği için daha tam olmak iddiasından kaçınmış. Yani, kendi yeterliliğiyle kendisini sınırlamış.

Ancak kitap, «onu da başkası yapsın»dan çok, «onu ben de yapabilirim»i düşündürüyor.

Neden yapmadığı ise, bize göre, Dimitrof'un direnen büyüklüğüdür.

Sanatseverler Derneği ve Türk Dil Kurumu ödülleri açıklandı

● ***Sanatseverler Derneği Tiyatro Seçici Kurulu tiyatro topluluklarına yönelik anti-demokratik uygulamaları «Anayasa'nın güvencesi altında bulunan düşünce ve sanat özgürlüğünü kısıtlayıcı bulduklarını» belirtti.***

Ankara, (a.a.) — Sanatseverler Derneği Tiyatro Seçici Kurulu, 1978-1979 tiyatro dönemi içerisinde Ankara'da oynanan tüm oyunları değerlendirme çalışmalarını tamamlayarak, en iyi yönetmen, yazar, erkek oyuncu, kadın oyuncu, dekor ve çevirmeni saptadı. Seçici Kurul, Dostlar Tiyatrosu'nu «Kabare» oyunu ile ödüllendirirken, «Düğün ya da Davul» adlı oyunu ise övgüye değer buldu.

«Düğün ya da Davul» oyunundaki başarısından dolayı Hamit Akıplı en iyi yönetmen seçilirken, «Besleme» adlı oyunuyla Ülker Köksal da en iyi yazar seçildi.

En iyi erkek oyuncu seçiminde «Teneke» oyunuyla Ayberk Çölok birinci olurken «Özgürlüğüne Kavuşan Don-Kişot» adlı oyundaki başarısıyla Ergun Uçucu da ikinci oldu.

«Söz Veriyorum» adlı oyunu ile birinciliği Işık Yenersu sağlarken, «Eski Fotoğraflar» oyunundaki rolüyle Işıl Poyraz ikinci, «Bir Ölünün Toplumsal Anatomisi» adlı oyundaki rolü ile Meral Utku da üçüncülüğü elde ettiler.

Anıl Çeçen, Cihat İleri, Atilla Sav, Ayşegül Yüksel, İlber Ortaylı ve Nurhan Karadağ'dan oluşan Sanatseverler Derneği Tiyatro Seçici Kurulu sahne müziğinde «Tak-Tik» adlı oyundaki sahne müziği çalışmaları ile Timur Selçuk'u ödüllendirerek, en iyi çevirmen olarak da «Eskicinin Tazesi, Tak-Tik, Güneşin Çocukları» adlı oyunlarındaki başarısını kanıtlayan Can Yücel'i ve «Söz Veriyorum» oyunundaki başarısıyla da Fatoş Severgil'i saptamıştır.

Seçici kurul, özel ödül değerlendirmesinde de toplu çalışmasıyla «Kabare» adlı oyundaki başarısından dolayı «Dostlar Tiyatrosu»nu açıklarken, ayrıca topluluk çalışması ile «Düğün ya da Davul» adlı oyunu övgüye değer bulmuştur.

Sanatseverler Derneği Tiyatro Seçici Kurulu, 1978-1979 tiyatro dönemi içerisinde bir kısım tiyatro topluluklarına öndenetim, baskı ve yasaklama işlemlerinin uygulandığını belirterek bu uygulamayı «Anayasa'nın güvencesi altında bulunan düşünce sanat özgürlüğünü kısıtlayıcı bulduklarını» bildirmişlerdir.

● **Türk Dil Kurumu'nun 1979 yılı ödüllerini kazananlar ödüllerini bugün alacaklar.**

Öte yandan Türk Dil Kurumu'nun her yıl çeşitli dallarda vermekte olduğu ödüllerin bu yılki sonuçları da açıklandı:

Buna göre «Kül» adlı yapıtıyla İlhan Berk, «Şiir»; «Dal yan» adlı yapıtıyla Güven Turan «roman»; «Sevi Ekmektir» adlı yapıtıyla Necati Güngör «öykü»; «Bir Ölünün Toplumsal Anatomisi» adlı yapıtıpla Oktay Arayıcı «oyun»; Özdemir İnce «Yannis Ritsos'tan «çeviri»; «Ders Notları» adlı yapıtıyla Ferit Edgü «deneme»; «Nazım Hikmet'in Şiiri» adlı yapıtıyla Afşar Timuçin «eleştiri»; «Hayat Okulu» adlı yapıtıyla Işıl Özgentürk «çocuk yazını»; «Çocuk Ruh Sağlığı» adlı yapıtıyla Prof. Dr. Atalay Yörükoğlu «bilim» ödülünü kazandı.

«Basın Dil Ödülü» de Cumhuriyet Gazetesi'nden Atilla Dorsay'a verilmiştir.

Türk Dil Kurumu'nun bu yılki «gezi» ve «fen bilimi» ödülleri katılan aday olmadığı, «radyo ve televizyon dil ödülü» ise adaylardan hiçbirinin gereken oyu sağlayamadıkları için verilemedi.

Bu yılki ödülleri veren yazın ödülleri seçici kurulunda Salah Birsel, Oktay Akbal, Cemal Süreyya, Doğan Hızlan ve Konur Ertop, bilim ödülü seçici kurulunda Prof. Dr. Ruşen Keleş, Prof. Dr. Cemal Mihçioğlu, Prof. Bahri Savcı, Prof. Dr. Berke Vardar, Prof Dr. Tahsin Yücel vardır. Basın dil ödülü kurulunda da Necati Cumalı, Mustafa Ekmekçi, Sami Karaören, Prof. Dr. Cavit Orhan Tütengil ve Adnan Binyazar bulunuyordu.

Türk Dil Kurumunun bu yılki ödüllerini kazananlara ödülleri bugün saat 17.30'da Türk Dil Kurumu'nda yapılacak Dil Bayramı töreninde veriliyor.

Sansüre karşı tepkiler sürüyor

Ankara (THA) — İşçi Kültür Derneği Genel Başkanı Yılmaz Onay, pazartesi günü sanatseverler derneği yönetim kurulu ve tiyatro ödülleri jürisi başkanlığına gönderdiği yazıda «sanat alanını kurutmaya yönelik tehlikeli tırmanışa karşı 12 sanat örgütünün örgütlü mücadele kararına katılmadığı» gerekçesiyle tiyatro ödülleri jüri çalışmalarından ayrıldığını bildirdi. Onayın gönderdiği yazı da şunlar yeralıyor:

«Tiyatro sanatı üzerinde yerleştirilmeye çalışılan gizli sansür uygulamasından vazgeçilene kadar değerlendirme çalışmalarının 1. planda gizli sansürle mücadele çalışmasına dönüştürülmesi ve buna bağlı olarak kararın gerekirse değerlendirilmesi gibi yollarla örgütlerin birleşik mücadelesine katılması şeklindeki önerimi jüri çoğunluğu benimsemediği gibi, ancak son değerlendirme raporu basında bu uygulamalardan duyulan üzüntüyü ifade etmekle yetinmenin ötesinde bir alternatife yaklaşmadı, bu kadarıyla bir yaklaşma elbetteki anlamlı olmakla birlikte mücadele kararlılığı temelinde yapılabilecek olanının gerisinde olduğu için çalışma olanağı göremiyorum.»

Yayın İlanları

sosyalist birlik ve meksika deneyi

Birbirinden habersiz, ama önlerinde bilimin kılavuzluğu bulunan iki ülkenin (Meksika - Türkiye) işçi sınıfı devrimcilerinin, belirli sorunlar karşısında aynı çözümlere ulaştıkları gerçeği, ülkemiz işçi hareketinin başarı hanesine olumlu bir puan olarak kaydedilmelidir.

Okuyucu bu broşürde, Meksika'da gerçekleştirilen işçi sınıfı siyasi hareketinin birliğinin bir belgesini bulacaktır.

kitle yayınları

10 LİRA

Yazışma ve havale adresi: Öner Ciravoğlu
Başmusahip Sk. Tan Ap. 10/11 Cağaloğlu/İstanbul

Kapitalizmin Sınıfsal Dinamikleri

Kapitalizm, iki temel sınıftan başka bir çok ara sınıf ve zümreyi de içinde barındırır. Bu sınıflar, kendi aralarında çok canlı bir ilişki düzeni kurmuşlardır. Bu ilişkiler, kapitalizmin kan dolaşımıdır. Bu sınıf ilişkilerinin barındırdığı dinamik kapitalist toplumun geleceğini de hazırlar.

Şehirlerde işçi sınıfından başka esnaf-zenaatkârlar, bakkal, manav, şoför, berber, terzi, kunduracı vb. çeşitli küçük ve orta büyüklükte işletmeler, atölyeler ve mesleklerin sahipleri bulunur.

Öte yanda, küçük toprak sahipleri, küçük tarla, bahçe sahipleri... Yani köylerdeki, tarımla uğraşan küçük üreticiler... Bunlar KÖY veya KIR KÜÇÜK BURJUVAZİSİ'ni meydana getirirler.

Her iki küçük burjuva tabakanın ortak yanları vardır. Gerek şehir, gerekse köy küçük burjuvazisi, kendileri fiilen çalışırlar. Tezgah başında, tarlada, dükkânda kendileri de vardır. İşe kendi emeklerini koyarlar. **Küçük özel mülkiyete**, küçük bir üretim aracına sahiptirler. Çoğunluk aile fertleriyle birlikte, veya bir iki çırak çalıştırarak üretim yaparlar. Geçimleri çoğunlukla kendilerine yeter...

Bu özellikleriyle, köy ve şehir küçük burjuva tabakalarının bir ayakları sıkısıkıya bağlı oldukları kendi küçük dükkânlarında, küçük mülklerindedir. Bu yanlarıyla burjuvaziye doğru çekilirler. Öteki ayakları ise, emektedir. Kapitalist düzende günden güne geriledikleri, hayat şartları zorlaştığı, yoksullaştıkları için ise, işçi sınıfına yaklaşırlar. Yani, kararsız bir durumdadırlar.

AYDIN KÜÇÜK BURJUVA TABAKALAR

Küçük burjuva tabakaları sayarken, doktorlardan, mühendislerden, öğretmenlerden, aydınlardan memurlardan da söz ettik.

Küçük burjuvanın bu aydın tabakalarının esnaf ve zenaatkârlardan küçük toprak sahibi köylerden farklı oldukları ortada. Yine de, küçük burjuvazinin aydın tabakaları büyük çoğunluğuyla emekçidir. Hele doktorlar, mühendisler, öğretmenler, değerlerin yaratılmasına, dolaylı yoldan da olsa katkıda bulunurlar. Üretici güçlerin en önemlilerinden olan insanın emeğinin ve kendisinin vasıf kazanmasına, daha iyileşmesine, daha mükemmelleşmesine yardım ederler. Veya mühendislerde olduğu gibi, tekniğin gelişmesine katkıda bulunurlar. Aydın küçük burjuva kesimlerinden, mühendisler, doktorlar, öğretmenler ve benzerleri, emeğe, işçi sınıfına, diğerlerinden de daha yakındırlar. Mühendis, doktor ve benzerlerinin küçük bir bölümü burjuvazi ile bütünleşmiştir. Ama büyük çoğunluğu emekçidirler.

Bunlar, küçük burjuvazinin **modern** kesimleri sayılabilir. Kapitalist düzenle ve gelişmeyle birlikte, küçük burjuvazinin aydın kesimleri de hem sayıca, hem de vasıfları bakımından gelişme göstermiştir.

Memurlara gelince; genel olarak küçük burjuva tabakalar arasında sayılan memurlar da, kendi içlerinde epeyce farklılık gösterirler. Burjuvazinin devlet çarkının üst kademelerinde bulunanlar, bütünüyle burjuvaziyle birleşmiştir. Ancak, burjuvazinin devlet çarkı içinde yer alan memurların büyük bir çoğunluğu bütün gün emek tüketip çok az ücretle çalışır. Durumu, yaşayışı, toplumsal zenginliklerden aldığı pay, küçük burjuva tabakalara benzer. Büyük ölçüde emekçidir.

Böyle oldukları için, işçi sınıfının patronlar düzenine karşı verdiği mücadelede, işçi sınıfından yana saf tutabilirler. Hiç değilse bir noktaya kadar, işçi sınıfıyla birlikte gidebilirler. Bir ayakları emekte, bir ayakları kendi küçük mülklerinde olduğu için, işçi sınıfının onları sabırla mücadeleye kazanması, kendi safına çekmesi gerekir. Kapitalist düzenden zarar gördükleri için; durumlar, her geçen gün biraz daha kötülediği ve geriledi için; emekçi oldukları için; doğru, azimli, sabırlı bir çalışma onları kavgada işçi sınıfının yanına getirir.

KAPİTALİZM ÖNCESİNDEN KALAN SINIF VE TABAKALAR

Kapitalist toplumun iki temel sınıfı, **burjuvazi ve proletaryadır.** Küçük burjuva tabakalar da, **köy ve şehir küçük burjuvazisi ve aydın küçük burjuvazi** olarak varlıklarını sürdürmektedirler.

Proletarya, burjuvazi ve küçük burjuva tabakalar, bütün kapitalist toplumlarda görülen sınıflardır. Bir de, kapitalizmin tam gelişmemiş olduğu, çeşitli sebeplerle geri olduğu toplumlarda, iki temel sınıftan ve küçük burjuva tabakalardan başka, kapitalist düzen öncesinden kalmış, kalıntı halindeki sınıf ve tabakalar da varlıklarını sürdürürler.

Batı'da, kapitalist düzen gelişirken, burjuvazi, kendi gelişmesini engelleyen, köstekleyen sömürüden pay alan toplum bölüklerini ortadan kaldırmıştır.

Ama kapitalizmin geri olduğu, çeşitli nedenlerle gelişemediği ülkelerde, kapitalizm öncesi sınıflar, tabakalar, kurumlar varlıklarını kapitalist düzen kurulduktan sonra da sürdürmüşlerdir. Buralarda, kapitalizmin gelişmesi, genç, dinamik, çağına göre devrimci bir burjuva sınıfı tarafından gerçekleştirilmemiştir.

İşte kapitalistleşmeye, kapitalist düzene geçmeye, Batı burjuvazisinin böyle gericileştiği, asalaklaştığı, tekelcileştiği bir dönemde, yani 19. yüzyıl sonundan sonra başlayan ve Batı burjuvazisinin sömürü ağı içine giren bağımlı ülkelerde, kapitalizm ve burjuvazi, Batı'da görülen dinamik, devrimci çağını hiç yaşamadı. Daha başlangıçtan güdük ve yatalak doğdu. Böyle toplumlarda kapitalizm öncesinden kalan ilişkileri ve sınıfları tasfiye edebilecek, ilerici, devrimci bir burjuvazi hiç var olmadı. Böyle olunca da, kapitalizmin geri olduğu ülkelerde, yani Batı'nın gelişmiş, sanayileşmiş kapitalist ülkelerine bağımlı ülkelerde, kapitalizm öncesinden kalan ilişkiler, sınıflar, tabakalar, kurumlar varlıklarını sürdürmeye devam ettiler.

KÖYLÜLER TEK BİR SINIF DEĞİLDİR

Kapitalist toplumda sınıf ve tabakaları gözden geçirirken, bir soru daha sormamız gerekiyor: KÖYLÜLER BİR SINIF MIDIR?

Yine işçi sınıfının mücadelesi ve bu mücadelede birlikte yol alacağı kavga arkadaşlarının seçimi, yandaşlarını ve düşmanlarını tanıması açısından, bu sorunun önemi vardır.

Kapitalist toplumda, bütün köylüler bir ve aynı sınıftan değillerdir. **Kapitalist toplumda köylüler, kendi içlerinde çeşitli sınıflara ve tabakalara ayrılırlar.** Kapitalizm geliştikçe, köylülerin kendi içlerinde sınıf ve tabakalara bölünmeleri hızlanır.

Büyük bir kapitalist çiftlikte çalışan tarım işçisi de bir ölçüde köylüdür.

Kendi küçük tarlasını süren ve kıt kanat geçinen küçük üretici de köylüdür.

Ağanın toprağını süren ortakçı da köylüdür.

Mevsimi geldiğinde onbeş, yirmi işçi çalıştıran, tarlaları, bahçeleri olan zengin köylü de köylüdür.

Ama, kapitalist tolupmda, kapitalist çiftlikte ücretle çalışan köylü TARIM İŞÇİSİDİR. TARIM PROLETARYASI'na dahildir.

Küçük üretici köylü, KÜÇÜK BURJUVA TABAKALAR'dandır.

Zengin köylü, büyük çiftlik sahibi, BURJUVA SINIFI'ndandır.

Kapitalist toplumda, köylülerin, kendi içlerinde sınıflara, tabakalara ayrıldığını görmezsek, işçi sınıfının burjuvaziye ve tüm sömürücülere karşı verdiği mücadelede doğru adımlar atmamız güçleşir.

Dünya Devrimci Sürecinin Öncüsü Sosyalist Sistemdir

1917 Ekim Devrimi ile dünyada ilk sosyalist ülke doğdu. İkinci dünya savaşının ardından tek ülkedeki sosyalizm dünya sosyalist sistemine dönüştü. Bugün dünyada 15'i aşkın sosyalist ülke var. Bir çok ülke, çeşitli yollardan sosyalizme varmak için savaşıyor.

Kapitalist ülkeler, tek tek ülkeler değil, bir sistemdirler. Kapitalist sistem içinde yer alırlar. Sistemin gücü, tek tek ülkelerin gücünü aşan bir güçtür.

Sosyalist sistem de tek tek sosyalist ülke ve uluslardan oluşan bir sistemdir. Sistemin gücü, sosyalist ulusların tek tek gücünü aşan bir güçtür.

Sosyalist sistem, kapitalist sistemden farklı olarak, uyuşmaz iç çelişkileri barındırmaz. Kapitalist sistemi içten içe kemiren tekelci rekabet ve ülkeler arası çatışmalar sosyalist sistemde yoktur. Bu nedenle, sistem olarak sosyalizm, kapitalizmden üstün bir nicelik ve nitelik demektir.

Sosyalist uluslar ailesi, karşılıklı yardımlaşmanın, dayanışmanın ve kaynaşmanın örneğidir. Ekonomik, politik, kültürel alanda sosyalist sistem, sürekli derinleşen bir özü güçlendirir.

Sosyalist sistemin gücü, sistemin kendisiyle de sınırlı değildir. Dünyanın diğer devrimci güçleri, sosyalist sistemle her türlü dayanışma içindedirler. Bu, dünyanın ilerici güçlerini emperyalizm karşısında daha da güçlendirdiği gibi, sosyalist sistemin kendisini de yenilmez kılar.

Öte yandan sosyalizm, üretici güçlerin gelişmesinin önündeki engellerin ortadan kalktığı ve özgürce tarihi gelişiminin gerçekleştiği bir düzendir. Bu nedenle kapitalist kamptan daha hızlı bir gelişme, sosyalist sistemin değişmez karakteridir.

Öbür yandan sosyalist sistem, gücünün büyük kısmını yeni toplumun inşasına harcamaktadır ve savaş, silahlanma vb. toplumsal değerleri yararsız yönde tüketen eğilimler taşımaz. Yani, yaratılan değerler, kapitalizmden farklı olarak, toplumun gelişmesinin hizmetine koşulur.

Kısaca, sosyalist sistem, tarihi olarak ileri bir toplum olmakla kalmaz, gelişme hızı bakımından da, mevcut dengeyi sosyalizm lehine hızla değiştirir. Bu durumun dünya üzerinde derin etkileri hasıl olur.

Sosyalist sistem, giderek kaynaşan bir sistemdir ama uluslar varlıklarını sistem içinde de korurlar. Sistem, sosyalist uluslardan oluşur. Her ulus, sistemin gelişmesi için işbölümü içinde bir yer tutar ve topyekûn gelişmeye katkıda bulunur.

Kapitalizm böyle bir işbölümünü zoraki dayatır ve gelişmemiş ülkelerin gelişmiş ülkeler karşısındaki durumlarını gittikçe zayıflatacak biçimde bunu yapar. Sosyalist sistemde iş bölümü adil esaslar üzerinde yükselir ve bu iş bölümü, tek tek ülkelerin tek yanlı gelişmesi anlamına gelmez. Sosyalist sistemde iş bölümü, her ülke için çok yönlü gelişmeyi sağlayacak bir düzenleme içindedir.

Sosyalist sistem içindeki gelişme eğilimi, sınıfları ortadan kaldırmaya ve giderek ulusları da birleştirmeye (entegrasyona) yöneliktir. Çözülüp dağılma değil, egemen olan birleşip güçlenmedir. Her ulus bu birlik içinde gönüllü olarak yer alır.

Lenin ulusların birleşmesinden yanadır: **«Sosyalizmin amacı, sadece insanlığın küçük devlet birimleri halinde bölünmüşlüğünü ve ayrı uluslar olarak birbirinden tecritini sona erdirmek değil, ulusları sadece birbirine yakınlaştırmak değil, onları birleştirip bütünleştirmektir.»** (C. 22 sf: 146).

Sosyalist sistem içindeki bütünleşme, bütünüyle ulusların gönüllü bağları üzerine yükselir. Çünkü, sistem içindeki uluslarda sınıf egemenliği, proletarya diktatörlüğüdür. İşçi sınıfının sınıf egemenliğinin amaçları, başka başka ülkelerde olsa bile aynı amacı taşır ve ortak mücadele yürütür. Uluslar, kendi aralarındaki birlik içinde, **varlıklarını** korumaktadırlar **ama çelişkilerini** aşmış bulunmaktadırlar.

Bu uyumluluk sosyalist sistemin gücünü artıran bir faktördür.

Kapitalist ülkelerde üretim araçları özel mülkiyettedir ve zümresel amaçlar için kullanılır. Sosyalizmde aynı şey toplumsal amaçlar için işler. Bu, kapitalist ülkeler arasındaki ilişkilerin **özel**, sosyalist ülkeler arasındaki ilişkilerin ise **genel** çıkarlara bağlı olarak işlediğine işaret eder.

Bu nedenle sosyalist üretim süreci, sosyalist ulus birimi içindeki amaçlarını, sosyalist ülkeler ailesinin genel çıkarlarına bağlı kalarak gerçekleştirir. Sosyalist ülkeler arasındaki ekonomik iş bölümü, tek bir bütünsel ekonomik yapının kurulması yolundaki inşa çabalarını güçlendirecek biçimdedir. Yani, genel olarak sosyalist ülkelerin ekonomik çıkarları bir bütündür ve her ülkenin ekonomik üretimi, bu bütünlüğün vazgeçilmez bir parçasıdır. Varılmak istenen yapı bulur.

Sosyalist sistem içindeki her hangi bir ülkenin ekonomik başarısı, bütün sistemin başarısı olarak sonuç verir. **«SSCB'de komünizmin inşası sosyalist topluluğun içindeki her ülkenin çıkarlarını da geliştirmektedir, çünkü dünya sosyalist kampının ekonomik gücünü ve savunma potansiyelini güçlendirmekte ve SSCB'ne diğer sosyalist ülkelerle ekonomik ve kültürel birliğini genişletmek, onlara yardımı ve desteği arttırmak için sürekli gelişen daha elverişli olanaklar sağlamaktadır.»** (Road do communism. sf: 580).

Kapitalist ulusların oluşturduğu birimler, ulusların arasındaki derin çizgileri daha da derinleştirip korurken sosyalist ulusların oluşturduğu birlikler içinde uluslar arasındaki derin sınırlar yumuşatılmaktadır. Bu sınırlar gelişme içinde büsbütün ortadan kalkacak, tek bir ulus toplum haline gelinecektir. Ancak, uluslar arasındaki sınırların ortadan kalkması, sadece ekonomik yakınlaşma ile açıklanamaz.

Bu nedenle, sosyalist ülkeler arasındaki ekonomik yakınlaşmayı ve kaynaşmayı, politik ve kültürel yakınlaşma tamamlar.

Ekonomik çıkar birliği, sosyalist ülkelerin aynı politik tutum etrafında toplanmalarının maddi temelidir. Kendi aralarında ekonomik çıkar çatışmaları alanı olmadığı için, sosyalist ülkeler arasında politik uyuşmazlıklar olmaz. Dünya politikasında bu ülkelerin tam bir kardeşlik ve dayanışma içinde yer almaları bundandır.

Sosyalist uluslar arasındaki kültür duvarları da hızla yıkılmaktadır. Yoğun bir kültür alış verişi, ortak çalışma, tek bir toplumun yaratılmasına doğru, tek bir kültürün ve buna bağlı olarak tek toplumun insanının yaratılmasına da hizmet eder. Sosyalist ülkelerin bu ortak kültür çabası insanlık kültürünün gelişmesini sağlar.

Bu tek toplumun insanı, hiç bir ulusal ön yargı taşımayacaktır. Bireysel özlem ve alışkanlıkları olmayacaktır. Ve daha şimdiden eğitimi buna hizmet edecek biçimde gerçekleşecektir.

Sosyalist sistem Dünya Devrimci Sürecinin çekirdeği ve öncüsüdür. Bu nedenle sosyalist ülkeler arasındaki ilişkilerde ve sistemin diğer ülke halklarıyla ilişkilerinde enternasyonalizmin en somut ve yüce biçimi egemendir.

Sosyalist ülkeler arasındaki bu sosyalist enternasyonalizm ilkesinden sapmak, sosyalizmden sapmak anlamına gelmektedir. Sosyalizmi kurmakta olan veya kurmuş olan her ülke, ancak bu bütünün bir parçası olabildiği sürece bu amacına varabilir. Her hangi bir ulusal önyargı ile, ya da politik çıkar mülahazalarıyla, sosyalist ülkeler arasındaki birliğe zarar veren tutum, sosyalizmden uzaklaşmayı da beraberinde götürür. Çin ve Arnavutluk bunun yaşanmış örnekleridir.

Çin ve Arnavutluk, milliyetçi politikalarını sosyalist enternasyonalizmin üstünde tuttukları ve kendi «ulusal çıkarları uğruna bu ilkeleri terkettikleri için sosyalizmden hızla uzaklaşmışlar ve ulusal çıkarlarını da feda ederek, emperyalizmin safına düşmüşlerdir. Bugün dünyanın her yerinde halkları anti-emperyalist demokratik eylemi, maocu düşmanla da mücadele etmek zorundadır ve etmektedir.

Sosyalist sistemin bütünlüğünü gözbebeği gibi korumak, bir takım engellerin aşılmasıyla mümkün olacaktır. SBKP 1967 yılında bu engelleri şöyle tanımladı: **«Yeni tipte bir uluslararası ilişkilerin oluşumu, asırlarca egemen olmuş sömürücü sınıfları ulusal imtiyazın kavga ve güvensizliğin bıraktığı acı mirasın bertaraf edilmesiyle bağıntılı, karmaşık ve çok yanlı bir süreçtir. Ekonomik ve sosyal gelişim, sınıf yapısı, geçmişten kalmış tarihi ve kültürel gelenekler arasındaki farklar, kapsamlı bir işbirliğinin kurulması ve bir uluslararası sosyalist işbölümü sisteminin örgütlenmesi gibi önemli görevlerin başarılmasında objektif güçlüklerin doğmasına yolaçmaktadır.»**

Demek ki, sosyalist sistem, bir çok tarihi toplumsal engellerin aşılmasıyla kurulmuş sağlam bir güçtür. Dünya devrimci süreci, bu gücün tarihi doğrultusu etrafında ve onun cazibesiyle, yardımıyla ve yönlendiriciliğiyle yaşayıp gelişebilmektedir.